

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 12 / CDSI / 2.04.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CDSI\12CDSI\

Fitxer 12CDSI1

XV legislatura · tercer període · sèrie C · número ****

Comissió de Drets Socials i Inclusió

Sessió 12, dimecres 2 d'abril de 2025

Presidència de la I. Sra. Noemí Nieto i Fumanal

Sessió 12 de la CDSI

La sessió de la Comissió de Drets Socials i Inclusió (CDSI) s'obre a ****. Presideix Noemí Nieto i Fumanal, acompanyada del vicepresident, Jordi Viñas i Xifra, i del secretari, Guillem Mateo Sellas. Assisteix la Mesa la lletrada Clara Marsan Raventós.

Hi són presents [Judit Alcalá González](#), [Mario García Gómez](#), [Susana Martínez Heredia](#) i [Mónica Ríos García](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Ennatu Domingo i Soler](#), [Isaac Padrós i Suarez](#) i [David Saldoni i de Tena](#), pel G. P. de Junts; [Najat Driouech Ben Moussa](#) i [Tània Verge Mestre](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Montserrat Berenguer Messeguer](#) i [M. Belén Pajares Ribas](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [María Elisa García Fuster](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Núria Lozano Montoya](#), pel G. P. Comuns; [Maria Pilar Castillejo Medina](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Drets Socials i Inclusió amb la consellera de Drets Socials i Inclusió sobre el desnonament dels usuaris de la Residència Tàber, de Barcelona (tram. 354-00082/15). David Cid Colomer, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.
2. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Fundació Adimir davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre els resultats del model d'atenció a la diversitat desenvolupat pel Centre d'Atenció Integral de la Discapacitat (tram. 356-00546/15). Mónica Ríos García, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
3. Sol·licitud de compareixença del secretari general de Drets Socials i Inclusió davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre els darrers esdeveniments a l'aeroport de Barcelona - el Prat amb relació a l'operatiu de desallotjament de persones sense llar (tram. 356-00582/15). Ester Capella i Farré, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
4. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació Intercomarcal de Consells de la Gent Gran de la vegueria de Girona davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre les llistes d'espera de dependència i la manca de recursos assistencials (tram. 356-00608/15). Ester Capella i Farré, juntament amb tres altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
5. Sol·licitud de compareixença d'una representació d'Àuria Fundació davant la Comissió de Drets Socials i Habitatge perquè informi sobre els seus projectes i sobre la inserció laboral de les persones amb discapacitat i en situació de vulnerabilitat (tram. 356-00659/15). Núria Lozano Montoya, del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
6. Compareixença d'una representació de la Fundació El Maresme davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió per a informar sobre la missió de l'entitat amb relació a l'impuls de la inclusió i la millora de la qualitat de vida de les persones amb

dificultats específiques i necessitats complexes al Maresme (tram. 357-00328/15).
Comissió de Drets Socials i Inclusió. Compareixença.

7. Compareixença d'una representació de la Unió Catalana de Centres de Desenvolupament Infantil i Atenció Precoç davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió per a exposar l'informe "Desenvolupament infantil i atenció precoç avançada 2030. Una proposta per a la consolidació del model amb visió de futur" (tram. 357-00329/15). Comissió de Drets Socials i Inclusió. Compareixença.

8. Compareixença d'una representació de la Unió Catalana de Centres de Desenvolupament Infantil i Atenció Precoç davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió per a informar sobre la proposta per a la consolidació del model d'atenció als centres (tram. 357-00362/15). Comissió de Drets Socials i Inclusió. Compareixença

9. Compareixença d'una representació de la Unió Catalana de Centres de Desenvolupament Infantil i Atenció Precoç davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió per a presentar l'informe "Desenvolupament infantil i atenció precoç avançada 2030" (tram. 357-00363/15). Comissió de Drets Socials i Inclusió. Compareixença

10. Proposta de resolució sobre la convocatòria de les prestacions socials de caràcter econòmic per a persones amb discapacitat per al 2024 (tram. 250-00111/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 104, 34; esmenes: BOPC 138, 18)

11. Proposta de resolució sobre la millora de l'accés al servei Infància Respon (tram. 250-00128/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 109, 28)

La presidenta

Bon dia, començaríem avui la Comissió de Drets Socials. Abans de començar l'ordre del dia, si podríeu comunicar les substitucions que veig que n'hi ha en cada... Sí, PSC?

Mónica Ríos García

Sí, bon dia presidenta. En el nostre grup l'Elena Díaz Torrevejanó substitueix la diputada Susana Martínez i la diputada Núria Navarro substitueix el diputat Guillem Mateo.

La presidenta

En el cas de Junts?

Ennату Domingo i Soler

Sí, presidenta, el diputat Ignasi Prat substituirà el diputat David Saldoni. Per la primera part.

La presidenta

Perfecte. I en el cas de...?

Jordi Viñas i Xifra

En el cas d'Esquerra Republicana, la diputada Irene Aragonès substitueix la Najat Driouech en les votacions..., en aquest primer punt de votació.

La presidenta

Perfecte. Tenim cinc punts per aprovar i després ja vindrien avui. Tenim dues compareixences i dos PRs.

El primer punt és sobre el desnonament dels usuaris de la residència Taver de Barcelona. Ho demana els comuns. El segon punt de sol·licitud és de compareixença d'una representació de la Fundació Adimir que ens informi sobre els resultats del model d'atenció a la diversitat desenvolupat pel Centre d'Atenció Integral de la Discapacitat.

El punt 3 també és una sol·licitud de compareixença del secretari general de Drets Socials i Inclusió davant de la comissió per parlar sobre els esdeveniments de l'aeroport de Barcelona al Prat en relació amb l'operatiu de desallotjament de persones sense allarg. El 4 és una sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació Intercomarcal dels Consells de la Gent Gran de la vegueria de Girona davant de la comissió sol·licitada per Esquerra. I 5, la sol·licitud de compareixença d'una representació d'Àurea Fundació davant de la Comissió de Drets Socials sobre

projectes i sobre la inserció laboral de les persones amb discapacitat i en situació de vulnerabilitat.

D'acord? Voleu votar tots conjuntament? D'acord.

Doncs passem a la votació.

Vots a favor dels punts 1 a 5 de l'ordre del dia?

Unanimitat.

Disset vots a favor. Setze, disculpeu.

(Pausa llarga.)

La presidenta

Donaríem la benvinguda al director general de la Fundació El Maresme, el senyor Albert Vidal, benvingut. T'han explicat, no?, tens quinze minuts. Després tindrien tots els grups parlamentaris tres minuts que hi hauria segurament preguntes, hi haurà..., i després tornaràs a tenir el torn de paraula per deu minuts per poder respondre les preguntes de tots els grups parlamentaris. Tens la documentació preparada, no? Sí...

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Albert Vidal Solà (director general Fundació El Maresme)

Molt bé. *(Pausa.)* Bon dia, diputades, diputats. D'entrada, agrair-vos que hagueu tingut l'interès per saber el que es fa des de la Fundació El Maresme, del sector de la discapacitat intel·lectual i, per tant, això, d'entrada, aquest agraïment per aquesta oportunitat. El que els exposaré és molt superficialment l'entitat, però després aquells trets característics que crec que ens poden diferenciar del col·lectiu del sector. La Fundació El Maresme, l'any que ve fa seixanta anys que es va crear en el si de Mataró, d'unies famílies amb fills i filles abans anomenats subnormals i es va crear com a Patronat per Subnormals de Mataró.

I sortosament ha anat evolucionant, i també ha anat evolucionant la missió de l'entitat. I, per tant, som una entitat que en aquests moments impulsem la qualitat de

vida de les persones amb especials dificultats, necessitats complexes, principalment persones amb discapacitat intel·lectual. Però sí que en els darrers anys ens hem anat obrint a problemàtica de salut mental i a altres persones amb altre tipus de dificultats. Oferim una àmplia xarxa de serveis per donar suport i acompanyament a aquestes persones. I així, a nivell també molt resumit, aquests serveis serien, en l'àmbit infantil, un CDIAP, un centre d'atenció primària, que tenim ubicació a Arenys, Mataró i el Masnou.

Una escola d'educació especial a l'Arboç, una escola concertada amb el Departament d'Educació. Al territori hi ha l'Escola de les Aigües, que és una escola pública, però en el nostre cas els nens i nenes que atenem són amb pluridiscapacitat. També en l'àmbit d'atenció diürna gestionem centres ocupacionals, serveis d'acompanyament a l'envelliment actiu comunitari. Aquest és un servei que no està concertat dins la cartera de serveis de drets socials, però és un servei que el considerem molt interessant i és innovador, des de fa tres o quatre anys.

En l'àmbit laboral, un centre especial de treball, donem ocupació a unes dues-centes i escaig persones amb discapacitat. Un servei de formació i inserció a l'empresa ordinària, un itinerari formatiu específic, és un cicle formatiu concertat amb el Departament d'Educació per persones amb discapacitat intel·lectual. I en l'àmbit d'acolliment residencial gestionem el servei de suport a la vida independent, serveis de llar residència, una residència i servei de respir. Més enllà d'aquests serveis, molt estructurats, també tenim un servei d'acollida i diagnòstic i participem d'una entitat de tutela, fins ara, que aquí en la presentació posa servei tutelar, seria servei de suport a la presa de decisions i donem assistència a unes quantes persones.

Així, a grans trets, per dimensionar una mica l'entitat, gestionem catorze serveis en vint-i-quatre centres en el comarca del Maresme, físicament, Mataró, Masnou, Cabrera de Mar, Argentona i Arenys de Mar. Persones treballadores sis-cents seixanta, de les quals quatre-centes dinou són professionals, persones professionals per atendre i acompanyar les persones i dues-centes quaranta-una persones amb discapacitat intel·lectual que donem feina en el Centre Especial de Treball CEO del Maresme.

Volum d'ingressos de l'entitat, vam tancar el 2024 amb 24 milions d'euros d'ingressos, diferenciats en dues entitats. Podríem dir que, bé, és que és un grup, és el mateix..., el patronat és el mateix en una banda que l'altra, a la Fundació Privada del Maresme, que són serveis assistencials i educatius, 14 milions d'euros, i a la Fundació CEO del Maresme, que és el Centre Especial de Treball,...

Fitxer 2

10 milions d'euros.

Persones ateses amb discapacitat intel·lectual, 1.575; infants atesos al CDIAP, 2.409 nens i nenes, infants; empreses clientes del Centre Especial de Treball, més de mil sis-centes; empreses, donants i patrocinadors, seixanta-tres; voluntariat, 347 persones de voluntariat; a les xarxes, vint mil persones seguidores en les diferents eines de xarxes socials; aparicions en premsa el darrer any, cent setanta aparicions, i el patronat són dotze persones, que sí que la meitat més u, recalcar que la meitat més u han de ser, per estatuts, famílies de les persones ateses.

Per tant, aquí una mica en fer la imatge de la nostra entitat. No m'esplaiaré més amb l'entitat en general, ens podem situar, ens poden vostès comparar perfectament amb AMPANS, que està al Bages, amb Sant Tomàs, que està a Vic, Santa Teresa, al Vendrell, Aspros a Lleida, Fundació Ramon Noguera a Girona, Prodis a Terrassa, per tant, som una entitat que ens poden situar amb la mateixa dinàmica, voluntat, missió i visió que puguin, que podem compartir aquesta tipologia d'entitats.

Sí que pensàvem que potser l'oportunitat que m'han donat seria, diuen, què hi ha de diferent en la Fundació Maresme, què esteu fent de diferent i que podria ser exportable a altres entitats o territoris. Nosaltres, una activitat és el projecte Santi. El projecte Santi, me'n vaig a la imatge, i a partir d'aquí l'explico. Aquesta imatge que veuen vostès, aquí hi ha la figura d'en Santi, que és una icona. Una icona que es veu bé que amb els seus trets a la cara s'assimila molt a una persona amb síndrome de Down, és per evidenciar la persona amb discapacitat intel·lectual. I aquest eslògan que diu: Jo sóc com tu, perquè és un eslògan que va néixer el 2013, i a través d'aquesta icona hem creat diferents elements.

Un d'ells són, fem llibres, cada any per Sant Jordi surt un llibre que parla de la diversitat, de la pluralitat, de la discapacitat, de la inclusió, i són llibres que els editem, els regalem a les escoles de la comarca del Maresme, i el dia de Sant Jordi fem el Conta Contes, que és un Conta Contes teatralitzat per nois i noies que estan en els centres de dia. Per tant, arribem a la població en aquest cas infantil mitjançant els contes, cada any ens venen a escoltar el conte un miler d'alumnes.

Un altre element serien els Jocs d'en Santi. Els Jocs d'en Santi, com es pot veure en aquesta imatge, que és una imatge que es veu jocs de gran format, nens jugant amb jocs de gran format, que poden fer de diàmetre d'uns 3x3 o 4x3, o més o menys, i per tant són jocs d'exterior, de gran format, i aquí podem veure l'Oca, aquí podem veure el 3 en ratlla, aquí podem veure un trencaclosques. La gràcia, més enllà que surt la figura d'en Santi, la gràcia és que qui dinamitza aquests jocs, veieu que són nens i nenes de quatre, cinc, sis anys que estan jugant, qui els dinamitza són persones amb discapacitat. Per tant, les persones que estan ateses durant la setmana en un taller ocupacional, el dissabte, el divendres a la tarda o el diumenge, són les persones que estan dinamitzant aquests jocs.

Una altra activitat és la carrossa d'en Santi. La Cavalcada de Reis, des de fa deu anys que surt també una cavalcada on es veu un Santi, aquí a la imatge ho podeu veure, un Santi gegant, un Santi gran, en format de carrossa de Cavalcada de Reis, i la rua que hi ha al darrere, les persones que acompanyen aquesta carrossa són persones ateses amb diversitat funcional cognitiva, persones amb discapacitat intel·lectual, que participen també, per tant, d'aquesta activitat.

I una, per nosaltres, amb molt d'orgull, que també sempre expliquem, són les Dissantes. La Festa Major de Mataró s'anomenen les Santes, i des de fa ja dotze anys que organitzem les Dissantes. És una activitat cultural, inclusiva, que el que pretenem és donar veu al món de la discapacitat. Està organitzada per persones amb discapacitat i per tota la població. També és una manera que té la Fundació Maresme d'agrair i de participar en activitat, en aquest cas comunitària i cultural.

El que veieu aquí és una flashmove, entre altres coses, el que fem en aquesta activitat, en aquest dia de festiu, d'aquesta festivitat de les Dissantes, com us deia, emmarcat dins del programa de la Festa Major de Mataró, doncs passa pels Jocs

d'en Santi, que abans us ensenyava, passa per un sopar a la fresca, una flashmove, que és un ball multitudinari, normalment venen entre vuit i deu mil persones a fer aquest ball. Aquí es pot veure aquesta multitud en aquestes imatges. Aquesta cançó que es balla és una cançó que ja hem fet abans, un mes abans, i que hem anat a les escoles a ensenyar com es balla aquesta cançó, i per tant tenim una flashmove que és un ball multitudinari, tots fent el mateix tipus de ball.

Qui veieu aquí a l'escenari són persones amb discapacitat intel·lectual, per tant la coreografia d'aquest ball, qui la du a terme són les persones que acompanyem a la fundació, per tant persones amb discapacitat intel·lectual. Aquesta activitat té aproximadament un pressupost de noranta mil euros i ho financem via merchandising, fent samarretes, fent polseres, fent diferents elements de merchandising, amb patrocini del món empresarial que anem a buscar de Mataró i de la comarca, i gestionant les barres d'aquesta festivitat.

Aquí han vingut grups importants, penso jo, com Txarango, The Tyets, La Pegatina, i per tant intentem portar grups que sí que demanem que ens facin un catxet solidari, un catxet social, i per tant ens costa el que ens costa portar aquests grups, però sí que amb un preu més assequible que no seria un preu de mercat. Una festa, com us dic, molt estimada a Mataró, i sí que m'atreveixo a dir que Mataró és una ciutat força, o un xic diria que més inclusiva potser que altres ciutats, perquè la figura d'en Santi i tots aquests actes que us he anat comentant estan molt interioritzats en la ciutadania de Mataró, i també començant o treballant amb les escoles encara molt més.

Un altre tema que destacaria de l'entitat seria el model organitzatiu, estem en un model organitzatiu sortint de la jerarquia i anem a l'horitzontalitat, que diem que és un model on preval l'autogestió i l'autoorganització. Com us deia hi ha catorze serveis, els serveis s'autogestionen, s'autoorganitzen, i un tret característic per mi és que desapareix la figura del director de servei i es converteix en un equip de gestió del servei. No és un model assembleari, però tampoc és un model unipersonal quant a la direcció, i per tant hi ha els equips de gestió que són qui prenen les decisions d'aquella activitat o d'aquell servei concret. Per tant, és una gestió molt més democràtica, molt més participativa, per tant es fomenta la corresponsabilitat i jo us

diria que aquí el gran repte són les dinàmiques relacionals de les persones treballadores.

És transformar les persones, no és fàcil participar, no és fàcil escoltar, no és fàcil entendre que mai pots tenir la raó, no és fàcil entendre que a vegades hi ha una majoria i que no segueix el que tu vulguis promoure en aquella activitat o en aquella decisió, no és fàcil a vegades parlar amb respecte, no és fàcil donar veu a tothom, i per tant aquest tema relacional en els equips de gestió per prendre decisions és un aspecte jo diria que crític, i per tant sí que en aquest sentit estem també transformant, penso jo, dinàmiques de relació de les persones, en aquest cas en l'àmbit professional per poder fer un treball en equip i prendre decisions de manera conjunta.

Això ho fem per convicció o per conveniència? Jo penso que s'hauria de fer pels dos àmbits, pels dos aspectes. Penso que cinc caps pensen més que un, cinc persones aportant coneixement és molt millor que una persona aportant coneixement de manera individual, per tant, ni que sigui per conveniència, aquests models participatius, aquests models horitzontals, aquests models més plans són més productius, més eficients que no pas un nivell possiblement jeràrquic. Però per altra banda també per convicció, entenem que la persona ve a treballar però també a participar del tarannà de l'evolució d'aquella entitat, d'aquella feina, d'aquell servei en concret. I per tant també convençuts que les persones han de tenir un rol diferent dins de l'empresa, en aquest cas dins de l'entitat.

I l'últim punt que voldria destacar són temes de recerca, també vaig ràpid, només comentar-ho, amb el Consorci Sanitari del Maresme estem en projectes de recerca molt en l'àmbit de la disfàgia i de l'envelliment. Jo crec que aquí el tret característic és que cal evolucionar, penso jo, en l'àmbit social de posar ciència, de posar coneixement al que estem fent. Moltes vegades des del sector social treballem per intuïció, treballem per l'experiència que tenim, treballem pel bon fer de les persones treballadores, però potser a vegades ens falta analitzar, estudiar, mesurar com ho estem fent per poder millorar. Per tant, en aquest sentit penso que posar ciència en l'activitat social és del tot necessari i és un camí que penso que hem d'anar recorrent.

Per tant, també ara, de manera tímida, però com a entitat també estem duent a terme activitat de recerca aplicada.

Aquests jo penso que serien tres trets característics de la Fundació Maresme que ens poden diferenciar d'altres tipologia d'entitats i, com els hi deia, tant de bo això pogués ser extrapolable que altres entitats també ho puguin fer o que el país ho pogués fer.

Per acabar, què ens preocupa? Penso que aquí potser parlaria d'algunes preocupacions, potser parlaria en l'àmbit més de sector. Entenc que a casa nostra això ens està succeint, però també en l'àmbit de sector ens preocupa l'evolució de les persones ateses. Estem tenint un increment de persones amb trastorns de conducta. Això ens hi trobem crec que en el sector que quan han de concertar una plaça, ara parlo ja des del Govern, des del Departament de Drets Socials, que han de concertar una plaça de llar residència o una plaça de centre de dia, ens trobem que hi ha molts centres que es tanquen a incorporar persones amb trastorns de conducta perquè és una complexitat en l'atenció, en l'acompanyar d'aquella persona, pot tenir un cert risc, a vegades, inclús per les persones que estan al seu voltant, i és una realitat.

Els trastorns de conducta estan in crescendo, i, per tant, haurem de formar els professionals, possiblement s'hagin d'abocar més recursos, els trastorns de conducta o perfil de persona atesa penso que va evolucionant.

Ens preocupa també el port de coneixement social i retributiu de les persones del sector social. Em penso que en deuen ser coneixedors que hi ha hagut mobilitzacions, que n'hi ha ni hi haurà. Jo penso que és una realitat, ens marxa talent, persones..., per posar un exemple, nosaltres teníem un expert, un psicòleg expert en trastorns de conducta que estava a la Fundació Maresme, ara està al Cemsí. El CEMSI és de l'àmbit salut, que dona un servei des del Consorci Sanitari del Maresme, es dona un servei reconegut des del Departament de Salut per persones amb discapacitat intel·lectual i problemes de salut mental. Doncs aquesta persona que teníem nosaltres en plantilla era un psicòleg expert en trastorns de conducta i ja no el tenim perquè està en el Cemsí de l'Hospital de Mataró.

Per tant, és evident que les persones volen tenir un creixement professional i també a nivell econòmic i aquest és un clar exemple que tenim fuga de talent cap al sector sanitari i cap al sector de l'educació. Per tant, el tema de retribució i de reconeixement social penso que també hi hauríem d'avançar.

I una preocupació, aquí potser penso que és de sector però potser hi poso més incidència personalment és el nou establiment horari, el que està dient i que ja en som conscients que no està aprovat, que són trenta-set hores i mitja setmanals, que ens temem que hi hagi una disminució, per tant, de capacitat productiva, deixin-me que faci servir aquesta paraula, per acompanyar persones, tindrem menys recursos però els haurem d'incorporar, perquè hem de complir amb un servei, amb una normativa i per tant haurem de complir donant aquell servei amb els recursos que haurem d'incorporar i tenim els dubtes que haver d'incorporar més recursos i estic parlant de persones, doncs això vagi acompanyat d'un concert justament específic per poder fer aquest increment de recursos.

I acabo per cenyir-me al quart d'hora que penso que m'he passat un minut i aquesta és l'última diapositiva. Res, com a reptes molt de la Fundació Maresme, estem en un procés d'absorció d'una entitat que està a Canet de Mar, que és una residència que no està acabant de..., que té uns problemes de viabilitat doncs possiblement l'haurem d'absorbir aquest any, estem en això, i reformar una residència que està obsoleta, que ens trobem en el sector que hi ha infraestructures obsoletes i que ens hem de posar al dia per complir normativa, codi d'accessibilitat, etcètera.

I res més, gràcies. Com deia, he estat ràpid per, en aquests quinze minuts poder una mica deixar idea del que fa la Fundació Maresme i quins serien els seus trets característics de diferència d'altres entitats del sector.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Vidal. Passem al torn dels grups parlamentaris. En el primer torn el cas d'Esquerra, que és el grup sol·licitant, el diputat Viñas.

Jordi Viñas i Xifra

Gràcies, presidenta. Bon dia a tothom. Agrair d'entrada al senyor Albert Vidal per aquesta compareixença. Felicitar-lo pels seixanta anys d'història de la Fundació i per la tasca que fan en pro de les persones amb discapacitat intel·lectual i fer-ho, a més, des d'una perspectiva integral en totes les etapes vitals, des de l'atenció precoç fins a l'edat adulta.

Des d'Esquerra, l'anterior legislatura es va crear el Pacte Nacional de Persones amb Discapacitat. Aquesta iniciativa es va aprovar aquest 5 de març d'aquest 2025. El document ha rebut el vistiplau del Codiscat, que és el Consell de la Discapacitat de Catalunya. El pacte recull unes dues-centes seixanta mesures o reptes i des d'Esquerra ens agradaria saber si han pogut participar en aquest espai i com valoren les mesures adoptades.

D'altra banda, a l'anterior legislatura també es va aprovar el Codi d'Accessibilitat de Catalunya. Durant el 2022 i el 2023 es van introduir diferents convocatòries d'ajuts i subvencions per poder donar estabilitat a les entitats i millorar el suport a l'autonomia de les persones amb discapacitat. La COSPE, que és la convocatòria ordinària de subvencions i la que va a càrrec també de l'IRPF, ha beneficiat en guany 2.500 projectes socials. S'ha introduït una nova línia d'ajuts COSPE per entitats que treballen amb persones amb discapacitat física o intel·lectual o estan en situacions de pluridiscapacitat.

S'ha fet també la unificació en una sola convocatòria d'aquestes dues grans línies de subvenció. L'anomenada Convo 2024 hauria de ser més eficaç, més àgil, més racional i estar més ben dotada. Respecte al Codi d'Accessibilitat i les ajudes, ens agradaria també saber si s'han pogut beneficiar aquests ajuts i com valoren el Codi d'Accessibilitat.

I seguint la presentació que ens ha fet i veient els serveis que presta, m'he quedat amb una dada. Els 2.409 infants atesos al CDIAP. És un volum d'infants molt important. Dir-los que en aquesta línia, i conscients del paper del CDIAP...

Fitxer 3

en l'atenció i tractament a la primera infància, des d'Esquerra hem presentat una proposta de resolució per tal de millorar l'atenció precoç. Entre altres, aquesta proposta que hem presentat inclou incrementar els recursos aquest 2025 amb l'objectiu de reduir el temps d'espera, implementar un historial clínic compartit amb un sistema de gestió integral referent pels sistemes de salut, educació i serveis socials. Em sembla que la informació, en la mesura que es pugui, s'ha de poder compartir en aquests tres àmbits, des de la salut, educació i serveis socials.

I també una proposta d'incrementar el cost de referència dels serveis socials, una mica en la línia d'aquestes preocupacions que vostè comentava ara al final, amb l'objectiu que l'increment repercuteixi de forma directa i amb caràcter obligatori en la millora salarial dels treballadors i treballadores, dotant-los de salaris dignes i equiparables a la funció pública, bàsicament perquè no passi el que ens comentava ara, amb aquest professional que segurament marxa, se'n va a un altre àmbit perquè econòmicament està més ben dotat i, per tant, també per evitar aquesta fuga de professionals i professionals de qualitat.

I per anar acabant m'agradaria si em poguessin respondre una última pregunta respecte aquest CDIAP que comentava. Quin és el temps d'espera per poder accedir al servei, més o menys? Quin és el temps màxim que un infant pot estar dins d'aquest servei? I si després aquest infant té garantida la continuïtat del servei públic, bé a l'escola o bé en altres centres de salut.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat Viñas. Té el torn de paraula Junts amb el diputat Saldoni, quan vulguis.

David Saldoni i de Tena

Sí, molt bé, moltes gràcies. I, primer de tot felicitar-vos per la feina perquè, com deies, crec que en el conjunt del país hi ha un seguit d'entitats, fundacions com la seva, que en aquest cas presten un molt bon servei. Jo soc del Bages, en aquest cas conec molt bé els d'AMPANS i, per tant, felicitar-vos per la feina que es fa.

M'agradaria anar molt ràpid perquè nosaltres ho hem de fer en tres minuts i, per tant, doncs, hem d'anar molt per feina. El primer de tot, el canvi en la interrelació amb la comunitat. Com valora vostè, diguem-ne, el fet de la presència. Parlava de les Dissantes, però en el conjunt dels municipis on han anat a treballar, jo li voldria fer arribar la felicitació i l'agraïment per part de molts alcaldes de la comarca del Maresme que ens ho han fet arribar, que ens han dit que estan molt contents amb el servei i la forma de funcionar, però els centres, aquesta vegada petits, centres especials de treball que es poden col·locar en municipis, doncs, com està funcionant i quina previsió hi ha en aquest sentit.

M'agradaria demanar-li també sobre el paper de la tecnologia en la seva activitat. Si veuen que l'àmbit tecnològic pot ser un camí per córrer a l'hora de poder facilitar la tasca, de poder millorar l'atenció a les persones amb discapacitat.

M'agradaria demanar-li també sobre la desinstitucionalització, que és un àmbit que en parlem molt. Vostès tenen residències, tenen pisos, tenen diferents serveis. Veure com es pot tractar aquesta desinstitucionalització perquè no quedi en paraules boniques, però saber que l'hem de tractar de forma diferenciada en funció de les persones i de les necessitats de cada persona. Que a vegades sembla que ara tot hagi de ser desinstitucionalització i en canvi hi ha un gran àmbit de millora que amb una institucionalització correcta pot funcionar molt bé.

Dir també que parlava vostè d'agafar una entitat que estava amb problemes. Això hi ha hagut una integració en el sector en determinats àmbits. Com valora vostè la mida, la mida de les entitats que en aquest cas a nivell comarcal o poc més que de comarques crec que estan funcionant molt bé. Si és un bon sistema també a nivell econòmic a l'hora de poder tractar el sector i per tant veure com va aquesta integració o com es pot fer.

Dir també en aquest cas que la part del finançament, que és un bloc important, n'hem parlat en l'àmbit dels treballadors. Aquí va haver un acord de tots els grups polítics abans de les eleccions per acostar-nos de forma decidida cap a l'equipació salarial. Veiem que això costarà de poder-ho fer perquè amb la proposta que hi ha estem parlant només d'un 5 per cent. Com ho valora? Però també des de l'àmbit de les persones usuàries. Com valora vostè el projecte que hi ha de poder treballar cap a

pressupostos personals perquè la gent pugui accedir als serveis que necessita en els diversos llocs als quals pugui anar.

I també d'una forma potser una mica més també general, com valora vostè en aquest cas també de les de la llei general de la discapacitat? Quina valoració en fan de les mesures implementades pel compliment d'aquesta llei? Si creu que hauríem de fer alguna cosa més perquè a vegades tenim lleis que són molt boniques, lleis que són allò, perfectes a l'hora d'escriure-les però la seva implementació costa molt de tirar-ho endavant. Ens agradaria saber la seva valoració a l'hora de saber quins són els elements que hauríem de promocionar més des del departament, des del conjunt d'institucions per poder tirar endavant el que conté en aquest cas la llei general de la discapacitat.

I, òbviament, acabar felicitant-vos per la tasca que feu i com valoreu en aquest cas si hi ha moltes llistes d'espera o si hi ha necessitats per part de les persones amb discapacitat que en aquest moment no estiguin complertes i l'element que vostè deia que no estava finançat, que era el de l'envelliment, en aquest cas com ho estan treballant i com ho estan finançant.

Perdó, per la...

La presidenta

Gràcies, diputat Saldoni. Té el torn de paraula ara el Grup Popular. La diputada Pajares..., tres minuts.

M. Belén Pajares Ribas

Moltes gràcies, senyora presidenta. Primer de tot, agrair les explicacions del director de la Fundació El Maresme, que tenim coneixement de la bona feina que fan i també de la seva activitat pel nostre diputat i regidor a l'Ajuntament de Mataró, el senyor Cristian Escribano, ens explica, ens explicava que vostès fan activitats que apleguen, a més a més, moltíssima gent i que tenen..., són molt conegudes i al municipi, sobretot de Mataró, que és on es centren totes les activitats que ens ha explicat i que, per tant, bé, doncs, que els felicitem pel molt i molt bé que treballen.

Jo veig, pel que vostè ens ha explicat, o sigui, vostès donen una resposta integral a l'atenció i l'acompanyament de les persones amb discapacitat intel·lectual i també

amb persones en situacions molt i molt complexes. Jo, del que vostè ens ha explicat, m'agradaria si ens poguéss avançar, ampliar una mica tot el tema del servei d'acompanyament i suport a la vida independent, perquè penso que és un dels reptes més interessants i més importants per les persones amb discapacitat, sempre que es pugui, i ens agradaria saber en què consisteix i també com està organitzat aquest servei.

A la memòria del 2024, he vist que la inserció laboral és d'un 63 per cent a l'empresa ordinària, és una dada prou significativa, hem de dir-ho, però també que, per altra banda, la inserció laboral a l'Administració pública és una de les més baixes i això hem de prendre nota i ja ho enllaçaré després amb l'última pregunta que li faré.

També em comentava el senyor Escribano que vostès gestionen o gestionaven un restaurant a Mataró, però que l'últim dia que va passar pel restaurant no va quedar, no estava segur si seguien gestionant-ho i em diu pregunta-li perquè està molt ben situat, fa molt bona feina i per tant pregunta a veure si segueixen amb aquest projecte.

L'Ajuntament i la Diputació de Barcelona col·laboren amb vostès i moltes altres entitats. També ens agradaria preguntar-li com des del Parlament i també des de la resta d'administracions públiques els podem ajudar en els seus projectes a futur i on caldria incidir més enllà de les seves preocupacions que ja ens ha manifestat. Prenem nota de la seva preocupació respecte a la implantació dels nous horaris perquè..., com afectarà la seva aplicació a un sector com és el seu. Vostè ens ha posat un primer apunt perquè el paper ho aguanta tot, això ho sabem tots, però vostès gestionen la realitat del dia a dia i per tant nosaltres, com vostès que tenen l'expertesa i el coneixement, prenem nota d'aquesta preocupació i veurem com ho podem gestionar o com ho podem ajudar-los.

I deixo aquí la meua intervenció.

Moltes gràcies.

La presidenta

Diputada Pajares..., té el torn de paraula ara el partit de VOX. Diputada García.

María Elisa García Fuster

Muchas gracias señora presidente. Muchas gracias por la intervención, la verdad es que tenemos bastante pocas preguntas porque ha quedado todo bastante claro. Felicidades por el trabajo que están realizando. A mí me preocupa saber, porque hemos visitado varios centros de pluridiscapacidad, bueno, en realidad en Barcelona hay solamente uno, a Nexe, pero hemos visitado también otros centros y la verdad es que siempre nos trasladan el mismo problema y es que una vez los niños crecen no tienen una respuesta del sistema. Y aquí veo que ustedes atienden a 2.409 niños en el CDIAP y me gustaría saber si una vez los niños pasan a la edad adulta o salen del CDIAP, tienen alguna respuesta por parte de la Administración pública o son las familias las que se tienen que buscar, bueno, pues un poco la vida.

También hemos visto que tenían, bueno, personas trabajadoras que tienen profesionales, cuatrocientos diecinueve, y doscientos cuarenta y uno son personas, trabajadores con discapacidad intelectual. Entonces me gustaría saber si estos puestos son rotatorios o son plazas fijas o se van ampliando o tienen previsto ampliarlas, porque obviamente los niños van creciendo y en un momento dado necesitarán una red de centros de trabajo especial muchísimo más amplio del que podemos ofrecer y esto sí que me gustaría saber si ustedes tienen algún plan para ampliarlo o si tienen concertado o han hablado con determinadas empresas o tienen alguna subvención de determinadas empresas para poder dar respuesta a este servicio.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada García. Té el torn de paraula ara el Grup Parlamentari de Comuns, diputada Lozano.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, presidenta. Bon dia i moltes gràcies al senyor Vidal per la seva compareixença i sobretot per la tasca desenvolupada i per cert, enhorabona per aquests gairebé seixanta anys d'activitat. Una de les qüestions que més ens ha impressionat és el grau d'implicació comunitària de la entitat i l'estreta relació que tenen amb la població.

Han parlat vostès d'algunes activitats com el Conte d'en Santi o les Dissantes que per la representació que tenim a la població hem tingut l'oportunitat de conèixer de primera mà, però ens interessa especialment més enllà d'aquest grau importantíssim d'implicació de les mataronines en les activitats de l'entitat la tasca a què vostè feia referència a les escoles en el sentit de si més enllà d'aquesta activitat més puntual fan una tasca de sensibilització més estable i en què consistiria perquè ens sembla un element molt important.

Després ens ha semblat també que tenen un enfoc molt interessant pel que fa a la prestació de serveis que són de gran complexitat però per aquesta bona coordinació i connexió tant amb l'atenció primària com amb instàncies educatives que, sense dubte permeten garantir una millor qualitat de vida a les persones amb diversitat funcional.

I també voldríem remarcar una qüestió, perquè és un model no gaire habitual i és el fet que bona part d'aquests serveis es presten amb persones en situació de discapacitat. A diferència de les altres entitats, a més a més, vostès fan una aposta per la qualitat de l'ocupació amb una distribució gairebé del 50 per cent entre les persones que treballen per la fundació i les que estan assignades al centre especial de treball, però sobretot tenen un 85 per cent de contractació indefinida. Si podrien compartir amb nosaltres una mica més aquesta experiència perquè la puguem conèixer amb major detall.

I també si ens podrien ampliar informació respecte a elements de governança democràtica i participativa a què feien referència tant en la presentació com a la memòria, que ens semblen molt destacats.

I una última qüestió, parlava també vostè d'activitats de recerca i parlava d'uns temes molt concrets i determinats com és el cas de la disfàgia. Tenint en compte la diversitat de temes que podrien haver destinat, podrien compartir amb nosaltres per què aquests temes concretament. Crec que la disfàgia per exemple no és una activitat a la que habitualment se li dediqui gaire atenció en matèria de recerca, potser és aquest el motiu, però en qualsevol cas si podrien compartir-ho amb nosaltres.

Moltes gràcies i reitero les felicitacions per la tasca desenvolupada.

La presidenta

Gràcies, diputada Lozano. Passem al torn de paraula del Grup Socialista i Units per Avançar, la diputada Díaz.

Elena Díaz Torrevejano

Molt bé, bon dia, gràcies, presidenta. Moltes gràcies senyor Vidal per la seva exposició. La veritat és que com a diputada de la comarca del Maresme he tingut l'ocasió de visitar les seves instal·lacions i els serveis que vostès ofereixen a la comarca i la veritat és que és evident que vostès són un referent en el sector de la discapacitat a la comarca del Maresme i per aquests trets diferencials que avui ens ha explicat crec que també són un referent no només al Maresme, sinó crec que pel conjunt de Catalunya.

Vostè ho ha explicat i la veritat jo li agraeixo avui la compareixença en general, però sobretot que vostè hagi explicat aquesta activitat social i comunitària que la seva entitat porta a terme perquè la veritat és que totes les entitats del sector social ho fan amb aquest servei de vocació, d'atenció a les persones però aquesta atenció diferencial que vostès fan, aquesta implicació amb la societat de la comarca segurament és allò que hem d'intentar, com vostè ha dit, intentar expandir a la resta de comarques i entitats que presten també atenció a les persones amb discapacitat.

Com li deien, vostès no són una entitat més...

Fitxer 4

de la comarca sou referent en el sector però a més tenen aquesta voluntat d'integrar, d'implicar les persones amb discapacitat en el conjunt de la societat principalment de Mataró i de la resta de la comarca. És molt important aquesta feina perquè és essencial trencar aquests estereotips que encara molta gent pot tenir vers les persones amb discapacitat intel·lectual. I segurament parlàvem a la ciutat de Mataró, vostès són un més i pels que som del Maresme jo he de dir que no hi ha esdeveniment que es faci a la comarca amb una mica de rellevància on la Fundació Maresme no hi participi i no s'impliqui de certa manera, que és d'agrair.

Abans comentava la diputada Lozano aquesta feina que fan a les escoles. Els meus fills van anar a una escola a Mataró, conec la feina que estan fent a les escoles. A les festes de l'escola sempre hi són vostès presents i és molt d'agrair perquè també estan fent una feina, un treball de pedagogia des de la més petita infància perquè les persones amb discapacitat siguin vistes com una persona més de la societat i que siguin tractades com a tal.

Jo només volia, com a grup que dona suport al Govern, fer un esment a les preocupacions que avui ens ha comentat, sobretot de la qüestió del reconeixement social i reconeixement retributiu dels professionals que s'hi dediquen, és una qüestió que a més hem pogut comentar en diverses ocasions. Però sí que volia deixar avui palès que des del Govern sí que s'ha creat un grup de treball, perquè com el camí veiem que és l'equiparació salarial el Govern ja ha creat un grup per treballar, per estudiar les fórmules per assolir, per arribar a aquesta fita de l'equiparació salarial.

I, a més també s'està estudiant la viabilitat de poder assumir i poder posar en marxa, establir un salari mínim pel sector social –i acabo ja, presidenta–, un salari mínim pels professionals del sector social i a més a més també s'està treballant per arribar a la unificació dels convenis col·lectius.

Jo, m'agradaria deixar aquí sobretot aquests tres eixos en els que està treballant el Govern perquè vull que quedi clar i a la Fundació Maresme quedi clar que el Govern és molt conscient del problema, però sobretot és molt conscient que el camí és trobar les solucions per aquest reconeixement tan important per tots els professionals del sector.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Díaz. Passem el torn de paraula de nou al senyor Vidal, com ja li he comentat té deu minuts per poder respondre i aportar les reflexions que vulgui.

Albert Vidal Solà (director general Fundació El Maresme)

Gràcies, aniré el màxim de ràpid possible. Hi ha moltes preguntes, aniré contestant i m'obro –tenen un correu–, m'obro també a que si volen més explicació d'algun punt

que m'ho facin saber per correu i si alguna em deixo de contestar doncs el mateix. Quant al Pacte Nacional hi hem participat. Molt encertat, molt encertat que hi hagi un pacte on el món de la discapacitat es pugui, de manera col·lectiva, dir les necessitats i veure quin és el camí a seguir, per tant, celebrar que hi hagi aquest pacte nacional. Nosaltres la nostra participació havia sigut sempre via Dincat, on de fet estem adscrits a diferents institucions de segon nivell, la Fepccat, Dincat, llavors per tant ha sigut la participació via aquestes institucions de segon nivell.

Quant al Codi d'Accessibilitat el trobo molt encertat. Penso que hem d'anar evolucionant, si bé és cert però que en algun àmbit doncs ens trobem, en som un exemple, amb una problemàtica d'una residència –en aquest cas és accessibilitat física, no és accessibilitat cognitiva–, però una residència del 1936 que no compleix normativa i per tant tenim un greu problema. Hem aquest any aprofitat la CONVO, penso que és molt encertat aquests programes que abans deia de l'IRPF i la COSPE. Ara s'ha unificat amb la CONVO. Nosaltres ens hi presentem, creiem que és un bon programa, creiem que s'ha de potenciar i evidentment com més recursos millor.

Nosaltres aproximadament cada any gaudim de set, vuit projectes finançats per la CONVO, per tant és un bon instrument i aquest any hem fet la carta als reis justament per Codi d'Accessibilitat, una residència de l'any 1936 on les inspeccions ens diuen no esteu complint, doncs creiem que és una oportunitat per fer una inversió d'1 milió i mig que sinó, nosaltres sols no podríem, i tan de bo pugui ser cofinançat per la CONVO. Per tant, bons programes.

El CDIAP ara devem estar entre deu, quinze dies màxim de llista d'espera. I, per tant, amb aquesta ampliació que va haver-hi ara fa dos anys, crec, doncs hi ha hagut una disminució de la llista d'espera. La gent de mitjana, els infants estan dos anys en tractament terapèutic, dos anys, si bé és cert que quan arriben als cinc anys, cinc anys i mig, doncs ja no poden tenir continuïtat i en el sistema no hi ha continuïtat. O sigui, no hi ha un instrument públic que doni continuïtat a aquests perfils, de quan hi ha una disfunció en el creixement d'un infant que pugui tenir, això, aquest servei d'acompanyament, doncs no existeix.

A Junts no sé si m'he deixat alguna cosa, que vaig ràpid, eh? A Junts..., em preguntaves sobre tecnologia. La tecnologia penso que és necessària, penso que és necessària en el sector, és molt implantar tecnologia en dos sentits, en tecnologia per aplicar l'acompanyament a persona. I a tall d'exemple, eh?, per tant, hi ha un aplicatiu que aquelles persones que no tenen una parla fluida hi ha un aplicatiu que te la reconeix finalment i et tradueix el que tu has dit, que aquella persona no t'ha entès perquè tens paràlisi cerebral i parles malament, la tecnologia t'arriba a entendre i t'arriba a parlar en boca teva, és un exemple de tecnologia, que per la comunicació, a aquestes persones els hi va perfecte.

Però com deia és tecnologia aplicada a l'acompanyament a les persones però també tecnologia aplicada en l'activitat de gestió de la pròpia entitat. Per tant, digitalitzar les entitats. Penso que no totes estan en un bon nivell de digitalització. De fet nosaltres ara hem incorporat un perfil que és digitalització de processos. Per tant, s'ha d'apostar per la tecnologia.

Intermediació amb la comunitat. Nosaltres amb la comunitat, amb els centres especials de treball estem amb la comunitat, però a la comunitat també hi som d'una altra manera diferent, eh? Per exemple, no sé..., també respondré alguna altra pregunta. A nivell d'infants tenim un servei que és d'apicultura i que hi ha un apicultor i dues persones amb discapacitat o tres que fan el taller d'apicultura a nens i nenes de diferents escoles. És un servei que està a Can Parcala, que és una finca que està a Cabrera de Mar. Ens venen escoles del Barcelonès, ens venen escoles de la Selva, ens venen escoltes..., no d'arreu de Catalunya, però sí de les comarques que estan al voltant i són tallers d'apicultura on persones amb discapacitat són les que fan el taller i, per tant estan ensenyant a nens i nenes tot l'àmbit de l'apicultura, cada any els hi passen un 2.500 nens i nenes de diferents escoles.

Desinstitucionalització. Jo penso que aquí també potser responc d'altres preguntes. Ens cal molta flexibilitat. El suport a la vida independent, que algun altre grup m'ha preguntat, només podem tenir un concert que persones puguin ser ateses acompanyades si aquesta persona viu sola o viu en parella amb discapacitat, però en canvi si un pare que té vuitanta anys —és una realitat, eh?, és un exemple real—, un pare amb vuitanta anys, un fill amb cinquanta i escaig d'anys, el servei de suport

a la vida independent, com que viu amb el pare no permet donar o entrar en aquest servei.

Què ha acabat passant? Ha acabat passant que el fill aquest, com que el pare de vuitanta anys no pot cuidar el fill, el fill aquest ha demanat plaça de llar residència i ha anat a una llar residència abans del que podríem haver treballat si el sistema ens hagués permès fer acompanyament a la vida independent, però en aquest cas amb una família que era pare i fill, no? Doncs això no permet, llevat que el fill s'independitzi i llavors sí que et permet al sistema poder anar a fer un servei d'acompanyament a la persona. Per tant, aquesta desinstitucionalització jo penso que el que cal és ser més flexibles.

Un altre exemple de flexibilització. Teníem intenció de la residència aquesta que ara els deia a vostès que la volem reformar, vam dir, home, doncs potser tanquem aquesta residència i anem a una altra. A Arenys hi havia una residència de gent gran que la posaven a la venda, era una ordre religiosa que deixava aquella residència perquè deixava aquesta activitat aquesta ordre religiosa i vam dir, doncs mira, anem a fer una residència mixta de gent gran i de persones amb discapacitat. No, el sistema no ho permet. O ets una residència, amb els RESES d'una residència de gent gran o ets una residència de persones amb discapacitat intel·lectual. Per tant, en aquest cas manca també de flexibilitat en aquest sentit. Jo penso que la flexibilitat, si algú ens demana què podem fer, doncs és ser més flexibles en la cartera de servei i en aquestes dinàmiques de no tant d'encaix rigorós dels serveis.

El tema que m'apuntava del finançament, pressupostos personals, jo penso que s'hi haurà..., s'hi hauria d'anar treballant. Un exemple clar dels pressupostos personals són els centres especials de treball. Qui té la subvenció no és la persona, sinó el centre especial de treball, quan si aquella persona tingués la motxilla, el finançament per treballar en un centre especial de treball, si amb aquesta motxilla ens anéssim a l'empresa ordinària hi hauria molta més contractació a l'empresa ordinària. Però l'empresa ordinària no té més al·licient que quelcom de percentatge de la seguretat social que no hauria de pagar, però més enllà d'això no té cap altre al·licient. Si el finançament fos personal, en aquest cas també seria un avantatge.

A nivell de serveis també penso que el finançament si fos personal la persona podria escollir, és un tema a evolucionar, a pensar si es pot modificar aquest tipus de finançament, no a entitat sinó a persona, en el fet que pugui escollir quina opció és la més idònia per aquesta persona.

Llistes d'espera n'hi ha. Hi ha molta llista d'espera a llar residència. Jo penso que el país tindrà un problema amb el tema residencial. En el nostre cas del Maresme tenim sis persones en llista d'espera d'una residència de persones amb discapacitat amb altes necessitats de suport, residència 24, 365 dies l'any però, en canvi, tenim quaranta-quatre persones de llista d'espera urgents de llista d'espera de llar residència.

Jo crec que la infraestructura és el problema, no és la voluntat de poder donar aquest servei. Jo penso que hi ha entitats que tenen la voluntat de donar aquest servei però la infraestructura no hi és i per tant, jo crec que podem tenir un problema en els propers anys per manca d'infraestructures de llar residència, per tant, hi ha llista d'espera.

L'envelliment, com ho fem? L'envelliment ho fem essent flexibles nosaltres, que vol dir alguns han de pagar i per tant hi ha algun servei que han de sufragar les pròpies famílies amb l'envelliment actiu comunitari i d'altres són gent que surt del centre especial de treball que, un cop surt del centre especial de treball no tenen una xarxa relacional, tenen una dificultat en socialitzar-se. Què fem? Creem aquest centre, aquest espai d'envelliment actiu comunitari, que el que fem és buscar a la comunitat espais on puguin anar a desenvolupar la seva activitat, un casal d'avis o jugar a dòmino, a la piscina, a fer pilates, a un centre cívic a fer macramé i per tant el que fem nosaltres és que vagin a la comunitat a fer activitat.

Això el que busquem és, com ens en sortim? Anem a l'Administració i li diem, un centre de dia, un STO, un centre ocupacional, però no va realment al centre ocupacional sinó que el que fem és en el seu projecte personal diem, aquesta persona que té una plaça al centre ocupacional, en el seu PAI diem, seria molt interessant que fes activitat comunitària i per tant el ressituem en un altre lloc. Per tant, com financem aquesta activitat? Doncs la financem d'aquesta manera i, per tant, en aquest servei d'envelliment actiu comunitari doncs un 55 per cent del temps

no estan en el centre sinó que estan a la comunitat, a diferents infraestructures de l'entorn comunitari, a fer activitat.

Acompanyament a la vida independent. El servei de suport a la vida independent una mica l'he comentat i en aquests moments creiem que és molt interessant i són persones que les acompanyem a fer la vida social amb un pis de manera independent, més o menys, perquè en tinguin una idea, cada setmana deu o dotze hores que un educador està acompanyant en el pis aquella persona que viu de manera independent.

Inserció a l'empresa ordinària. Com els deia, jo penso que a nivell de normativa a la llei general de la discapacitat jo penso que hi ha molta empresa que encara no compleix el percentatge d'incorporació de persones amb discapacitat intel·lectual. Tant de bo hi hagués en aquest sentit més rigorositat a obligar que les empreses compleixin aquest requisit. Estem molt lluny d'arribar a que l'empresa sigui inclusiva, de la mateixa manera que es fan avenços en escola d'educació especial, escola inclusiva i que l'escola d'educació especial tendeix amb els anys a desaparèixer, que això passi el mateix en el món empresarial tinc molts dubtes que puguem veure nosaltres que el món empresarial és prou receptiu com per incloure persones amb limitacions cognitives, problemes de salut mental en l'estructura de professionals.

Per tant, l'empresa inclusiva possiblement hi hem de caminar, possiblement hi ha algun tipus de discapacitat, els físics, els sensorials, que crec que és més fàcil de posar eines perquè l'empresa la pugui incorporar en l'estructura de treballadors i treballadores, però quan parlem de salut mental i de discapacitat intel·lectual ho veig llunyà.

Quant al Cafè Nou seguirem amb el Cafè Nou, és una bona iniciativa. És cert, portem dos anys i en dos anys encara els números no ens surten, però –i responc una altra pregunta–, el volum importa, i per tant, jo penso que el sector social quan hi ha fusions, quan hi ha integracions ho hem de celebrar. És molt difícil, en el sector privat en el sector mercantil, les fusions com que hi ha diners entremig s'acaben entenent, és un tema de diners, si s'entenen per diners. En el sector social no hi ha diners i a vegades hi ha egos, a vegades, o hi ha unes especificitats a cada servei, a cada centre, a cada entitat que fa que sigui difícil que s'integrin.

I, per tant, les aliances en el sector social, malauradament és molt difícil, però que es requereix? Sens dubte. Nosaltres ara podem afrontar el bar del Cafè Nou, que fa dos anys i encara no hem arribat a la sostenibilitat econòmica, però ho podem afrontar per l'envergadura de l'entitat. Ara ens han dit que s'ha endarrerit el pagament d'aquest mes passat de drets socials, aquest endarreriment si són unes setmanes a nosaltres...

Fitxer 5

no ens comportarà un problema, però puc entendre que a una edat petita sí. Ara, aquesta fusió, aquesta aliança, en no haver-hi accions, que és el que toca, però el fet de no haver-hi accions i no haver-hi diners, per tant, entendre'ns han de ser filosofies, voluntats de patronats, de persones, i això és difícil, però jo penso que sí que és important la mida de les entitats.

Nosaltres personalment, jo penso que el sector social col·laborem amb ajuntaments, amb la Diputació de Barcelona, amb el Departament de Drets Socials, jo penso que contents de la relació que hi pugui haver. Evidentment hi ha moments que podem exigir o demanar una mica més, però satisfets.

A les escoles. Jo diria que a les escoles sí que hi ha sortida. Del CDIAP no hi ha sortida, quan el nen o nena té cinc, sis anys no hi ha sortida de continuïtat, de suport en aquella disfunció, en aquell trastorn que pugui tenir aquest nen o nena, i cada vegada n'hi ha més, aquí no hi ha continuïtat però a les escoles sí que està, des de la Generalitat diguem-ne, hi ha continuïtat, sí o sí quan un nen, una noia, acaba amb divuit, vint anys a l'escola d'educació especial té garantit el centre d'atenció diürna, el centre ocupacional, per tant, això també fa anys que és així i per tant també celebrar-ho i reconèixer-ho.

Quant a si les persones treballadores en un centre de treball tenen plaça fixa o no, si és rotatori. Tenen plaça fixa. Jo diria que de l'entitat Fundació El Maresme els qui més tenen assegurat el seu contracte indefinit són les persones amb discapacitat. Si fóssim una mercantil hi ha moltes persones del centre de treball que no estarien treballant, si fóssim una mercantil no estarien treballant, però de totes, totes. I en canvi, nosaltres fem l'impossible i més per donar continuïtat a aquestes persones,

que els permet tenir una retribució, els permet tenir un pis de lloguer social, que també els busquem nosaltres, els permet tenir aquest servei de suport a la vida independent i per tant, tenir una feina els és fonamental i ja els dic que, en ocasions, diries, perquè ens trobem de tot, diria, escolteu-me, mira, aquesta persona que deixi el centre especial de treball.

Val a dir que en ocasions ens trobem amb l'envelliment, persones amb cinquanta-cinc anys que han tingut un deteriorament significatiu, no han arribat a l'edat de jubilació i a aquelles persones potser ja no els toca estar amb aquesta pressió d'estar en un entorn laboral productiu, però no deixen de ser, ara, amb el sou mínim interprofessional, 1.184 euros, per tant t'arriben persones que dius, per la pròpia persona, i la pròpia persona et diria sí, sí, jo ja no vull seguir-hi en aquest ambient laboral productiu, en aquest entorn, però la família i els diners fa que forcin i que inclús hi hagi persones que potser pertocaria estar en un altre àmbit més assistencial però fins que no es jubili i tingui la prestació econòmica de jubilació estaran en el centre especial de treball.

A les escoles, tasques més comunitàries, responent una mica als Comuns. Per exemple, en tasques comunitàries tenim una cantina en un institut i per tant, persones que estan en el centre ocupacional, en el centre de dia són els cambrers que estan en una escola, en un institut a Mataró i per tant fem altres activitats més enllà de portar a terme la cantina. Amb les escoles hem elaborat material educatiu, també el donem a les escoles, per tant ens apropem molt als infants via..., infants i no tan infants a nivell d'escoles de Mataró i de..., bàsicament de Mataró en aquest cas.

La contractació nosaltres l'entendem que és contractació indefinida, tenim el 85 per cent i penso que la resta del 85 per cent és perquè són substitucions, però no utilitzem a més a més, ara ja amb la legislació és molt difícil anar tirant de contractacions laborals temporals o d'obra i servei i per tant nosaltres apostem per una contractació indefinida, tant als professionals de l'entitat com a les persones que estan treballant amb discapacitat en el centre especial de treball.

Quant a governança democràtica fa quatre anys hi vàrem entrar. És complex però sí que entenem que en els òrgans de govern que és de la fundació d'entrada, abans

els comentava, la meitat més u han de ser famílies, per tant persones ateses, famílies receptores de la nostra activitat, per tant són qui està governant. En els òrgans de govern hi participen moltes persones professionals que, repeteixo, per mi el fet està en què no hi ha un director, que hi ha un equip de gestió i que les decisions són compartides, són codecisions. Això ens ha costat, però hi som.

Activitat de recerca amb disfàgia i envelliment. Disfàgia, a la nostra escola cada any malauradament a l'escola d'educació especial moren una o dues persones, infants, tenim gent que venen amb oxigen per poder respirar, dels quaranta-vuit alumnes que tenim n'hi ha divuit que tenen alimentació via botó gàstric, per tant, que no pot tenir una alimentació per la boca. Només en dues persones de les quaranta-vuit podem tenir una comunicació fluida, ens podem entendre, amb un llenguatge infantil però ens podem entendre, només dos de quaranta-vuit, amb la resta tenim molts problemes de comunicació.

Per tant, són gent molt problemàtica, tenim una infermera i una auxiliar d'infermeria dins de l'escola, tenim una problemàtica molt concreta amb aquestes persones i per tant, creiem que la disfàgia és un tema important en el tema de la deglució, que hi ha molts problemes de tractar-lo i de fer-ne recerca en l'àmbit de la paràlisi cerebral.

Però després també estem ampliant a envelliment, perquè ens trobem que l'envelliment en la discapacitat intel·lectual cada vegada tenen una esperança de vida major i felicitats, enhorabona, el sistema ho permet, el sistema va encaminat en aquesta línia, però això vol dir que aquestes persones quan envelleixen tenen unes necessitats concretes i els hi hem de donar suport, per tant, també fem recerca en com tractar l'envelliment en aquestes persones a diferència d'un envelliment normalitzat de la resta de ciutadans.

I em penso..., i agraïm al Partit Socialista que les intervencions que has fet, Elena, sé que esteu molt propers a la comarca i per tant totes les intervencions d'activitat comunitària jo crec que abans, quan va néixer fa seixanta anys estaven tancats a casa i després amb els anys sortosament s'ha vist que era un col·lectiu que s'havia d'atendre. Penso que de manera responsable l'Administració pública ha anat millorant aquest servei, però penso que el següent pas és que no estiguin tancades aquestes persones en un centre de dia, sinó que siguem comunitaris. Teòricament

algun dia això sí que penso que pot arribar a ser, de dir, hi ha el centre aquell amb la calefacció, la televisió i el material per fer manualitats, que està bé, per alguns potser ha de ser-hi, però penso que hauríem de fer vida més comunitària, més oberta.

I, per tant, també flexibilitat, eh?, perquè si algun dia ve l'inspector i diu aquí ha d'haver-hi trenta persones, trenta nois i noies, on estan aquests trenta nois i noies? Doncs potser algun dia vindrà i en trobarà només 10 perquè els altres estan a la comunitat fent diferents activitats i això el sistema també ens ho ha de permetre i hauríem d'anar encaminant cap a una vida més comunitària. Acabo només amb el llenguatge que he fet servir perquè sé que en alguns entorns no es fa servir aquest llenguatge nosaltres hem fet, en diem persones amb discapacitat intel·lectual en soc conscient que estudiosos diuen no, persones amb diversitat funcional nosaltres hem fet un treball amb famílies amb les pròpies persones amb discapacitat com voleu ser tractats i llavors arribem a la conclusió ells no són discapacitats són persones amb una discapacitat intel·lectual per tant volen ser reconeguts com a tal perquè diversitat funcional tots en tenim i llavors quan parles amb el col·lectiu diuen volem ser reconeguts com a col·lectiu i per tant si diem diversitat funcional tothom té diversitat funcional i a vegades diem diversitat funcional cognitiva, diversitat funcional visual diversitat funcional sensorial però que surti, si més no això és el que ens han dit ells i per tant el que ens han dit ells i les famílies nosaltres quan parlem parlem de persones amb una discapacitat intel·lectual no sé si he pogut respondre-ho tot, alguna cosa se m'haurà quedat però repeteixo, a la seva disposició hi havia correu electrònic perquè ens puguin fer un dia visitar o perquè els pugui aclarir o explicar en detall qualsevol especificitat que considerem que no ha quedat aclarida o que volen tenir més informació gràcies

La presidenta

moltes gràcies senyor Vidal hauríem acabat aquí la compareixença i moltes gràcies per haver vingut

Albert Vidal Solà (director general Fundació El Maresme)

Gràcies a vosaltres.

(Pausa llarga.)

El vicepresident

Som-hi anem a continuar si us sembla...

Fitxer 6

la comissió.

Compareixença

357-00329/15 357-00362/15 i 357-00363/15

Amb els punts 7, 8 i 9 de l'ordre del dia que són les mateixes compareixences presentades per diferents grups parlamentaris però que la farem amb una sola compareixença amb dues compareixences, la Gemma García Gómez, presidenta de la UCCAP i la senyora Núria Oñoro, que és la vicepresidenta també de la UCCAP. Tenen uns quinze minuts en la primera exposició, després els grups parlamentaris tenen tres minuts d'intervenció on segurament podran fer diferents preguntes i després vostès tenen deu minuts més per poder respondre o poder fer aclariments del que vostès considerin sobre la intervenció, d'acord? Doncs quan vulguin, gràcies per ser-hi.

(L'exposició de l'oradora és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Gemma García Gómez (presidenta de la Unió Catalana de Centres de Desenvolupament Infantil i Precoç, UCCAP)

Bon dia, moltes gràcies. Primer de tot donar i saludar tots els representants dels grups parlamentaris avui presents i donar les gràcies i l'oportunitat de comparèixer a la Comissió de Drets Socials i Inclusió. Tenim moltes coses a dir i poc temps, anirem una miqueta ràpid, demanem disculpes però tenim molts temes que ens agradaria poder exposar. La UCCAP és la Unió Catalana de Centres d'Atenció Precoç a Catalunya, és una entitat que va néixer el 1997 i actualment agrupa més

del 90 per cent de les entitats gestores del Servei d'Atenció Precoç a Catalunya, dels CDIAPs.

Avui en aquesta compareixença volem donar continuïtat a la presentació que vam realitzar el 2022 d'un primer document que vam elaborar el 2018 que era Atenció Precoç i Desenvolupament Infantil Catalunya 2020, per a una atenció precoç avançada dins d'un sistema integral de suport al desenvolupament infantil. L'objectiu que ens plantejàvem en aquell moment era la creació d'un sistema integral, un sistema dinàmic que es fonamenta en la relació transversal i sinèrgica dels serveis d'atenció a la infància ja existents.

Ara, avui aquí, venim a presentar l'actualització d'aquest document en un nou document que intentarem traslladar les característiques del model català d'atenció precoç, la situació actual i transmetre alguns aspectes de millora. En aquesta ocasió però, ampliarem la visió de futur fins al 2030.

I per què elaborem un nou document? Més enllà de l'actualització del document que vam elaborar el 2020, sobretot per tres aspectes. El primer, perquè a nivell estatal *la atención temprana* s'ha incorporat a l'agenda política de diversos ministeris, i s'ha realitzat una significativa actualització de les dades. Per altra banda a Catalunya hi ha hagut un increment de la demanda i un fort creixement del sector. I el tercer aspecte és perquè el propi sector ha anat desenvolupant una diversitat de models d'intervenció aprofundint en coneixements amb pràctiques basades tant en l'evidència com en l'experiència.

El primer aspecte que dèiem, el perquè d'aquest document, és el que fèiem referència, a la *Atención temprana en España*. A data de juny del 2022 es va constituir un grup de treball d'experts a nivell tècnic a nivell estatal, tal qual la UCCAP ha participat en representació de la Federación Española de Profesionales de Atención Temprana, el GAT, on l'objectiu d'aquest grup era generar propostes tècniques que promoguessin recomanacions de millora en l'atenció precoç i fomentar l'articulació comuna en les comunitats autònomes.

El resultat d'aquest grup de treball van ser dos fulls de ruta, un publicat inicialment al BOE el 2023, on es definia el marc conceptual de *la atención temprana* i les línies d'acció i una segona de recent publicació on es fa referència als estàndards de

qualitat. En aquesta segona publicació ens consta que les comunitats autònomes podran accedir a fons europeus per la implementació d'aquestes propostes. La UCCAP s'ha posat a disposició del propi departament com a entitat representativa del sector però també com a membres actius del grup redactor del document.

El creixement del sector, imagino que tots vostès saben que els darrers anys el Departament de Drets Socials i Inclusió ha incrementat els recursos de la xarxa, augmentant tant les hores concertades com millorant les tarifes. Increments que celebrem, però que han estat congelats durant molts anys i que han provocat un infrafinançament sostingut. A data d'avui tot i així ser encara insuficients, han permès certes millores, per exemple la creació de nous centres, l'ampliació dels equips de professionals i la millora d'alguns indicadors.

Destaquem alguns dels indicadors de la Memòria del departament que es va fer pública fa aproximadament unes setmanes, com per exemple el total d'infants atesos. El 2024 es van atendre 52.657 infants arreu de Catalunya, el 14,52 per cent de la població infantil menor de sis anys. L'any anterior era un 13,31 per cent. Destacar també la freqüència assistencial, per nosaltres un criteri cabdal, que vol dir cada quan podem atendre l'infant setmanalment. La mitjana el 2024 va ser del 0,75. Ha millorat respecte a l'any anterior, però encara dista molt del que el propi departament exigeix, que és entre el 0,8 i l'1,2. Això vol dir que tot i les millores encara no tots els infants que necessiten una sessió de tractament setmanal la poden rebre.

Des de la UCCAP defensem un model d'atenció precoç que sigui un dret subjectiu, universal, públic i gratuït. Un model d'intervenció que sigui plural, consolidat i respectuós en les diferents mirades teòriques i de qualitat. I amb una intervenció que en tots els casos ha d'estar adaptada a la singularitat de l'infant i centrada en l'infant i la família. Quins són els objectius del DIAPA? DIAPA són les sigles que hem posat al document que avui els presentem. Seria, més enllà de donar la continuïtat al document anterior, que en aquest cas les sigles SAPIDI 2020, seria la proposta de consolidar el model català amb una mirada de futur cap al 2030 i ampliar la mirada incorporant els coneixements dels darrers anys i l'actualització de la pràctica en la complexitat de l'entorn actual.

Respecte al contingut del document, primer dir que ha sigut un document, text fruit de la participació i el consens del sector, que és un model plural amb mirades tècniques i clíniques diverses i en tres blocs. El document es reparteix amb el primer bloc on intentem descriure el model d'atenció precoç Catalunya, un segon bloc on expliquem la xarxa de CDIAPs i un tercer bloc on apliquem, on expliquem els reptes de futur.

Fins aquí la primera part i dono la paraula a la Núria.

Núria Oñoro (vicepresidenta de la Unió Catalana de Centres de Desenvolupament Infantil i Precoç, UCCAP)

Farem un breu resum del document que entenem que tots teniu si no ens ho dieu. El primer bloc, a partir de tres preguntes ens hem anat descrivint el model del que parlava la Gemma. Així doncs descrivim el model d'atenció precoç amb aquestes tres preguntes bàsiques. Què ens mou? Per què? On descrivim el nostre motor principal, el desenvolupament infantil. Què fem? On mostrem els principis que per nosaltres regeixen els principis de l'atenció precoç? I com ho fem? On descrivim els models d'intervenció.

Comencem doncs el primer bloc i anem al que ens mou, el desenvolupament infantil. Considerem aquest, principalment durant la primera infància, de zero a sis anys, un procés cabdal per la constitució de la persona. És el resultat de la interacció contínua entre els factors biològics, psicològics, ambientals i socials. Entenem el desenvolupament des d'una significació àmplia i comporta conceptes relacionats amb la criança, els trastorns, el risc, la discapacitat i la salut mental infantil.

Continuant al primer bloc, ara ens preguntem què fem? I destaquem els següents principis d'actuació de l'atenció precoç. Infant i família com a subjectes actius i conjunt dinàmic d'interaccions. Mirada global del desenvolupament de l'infant. Enfocament que té en compte els aspectes bio-psicosocials del conjunt infant-família. Interdisciplinarietat i transdisciplinarietat de l'equip professional. Autonomia en el circuit d'atenció. Treball en xarxa. Continuitat assistencial. Intervenció integral pròxima de qualitat basada en pràctiques, models i tècniques que demostrin la seva efectivitat. Acompanyament a les funcions parentals i de criança. Atenció terapèutica

ajustada a les necessitats de cada cas, en el centre o a l'entorn natural. Accessibilitat i agilitat.

Caràcter preventiu. Participació, implicació i col·laboració activa de la família en la presa de decisions durant la intervenció i inclusió social. L'atenció precoç treballa des del concepte de prevenció en totes les seves intervencions, és a dir, mesures o accions que s'han de fer per minimitzar o reduir les probabilitats de patir un trastorn o una disharmonia en el desenvolupament.

I continuant com ho fem, és a dir, quins són els models d'intervenció, destaquem. Les accions terapèutiques, que són la base de qualsevol intervenció dirigida a l'infant, a la família i a l'entorn, es fonamenten en les pràctiques basades en l'experiència i l'evidència a partir del coneixement existent. Durant tot el procés es requereix el compromís, la implicació i la participació activa de la família de l'infant per anar construint l'adhesió al servei, així com mantenir per part dels professionals, una posició de cura en el tracte i en el vincle.

El tipus d'intervenció ve definit per la modalitat, que pot ser individual o grupal, per les disciplines que intervindran, per la freqüència d'atenció, intensiva, regular o de seguiment, per l'espai, el centre o l'entorn natural, per la forma presencial o telemàtica i les coordinacions i treball en xarxa amb els dispositius de l'entorn. La intervenció terapèutica ha de ser flexible, adaptada a la singularitat de l'infant i centrada en l'infant i la família.

En el segon bloc del document descrivim la xarxa d'atenció precoç. A la xarxa ens preguntem des d'on ho fem, és a dir, fem referència al nostre marc referencial, qui som, expliquem com es provisiona la xarxa i com ens organitzem, és a dir, quines actuacions desenvolupen els CDIAPs en la prestació del servei. En el punt 4 del document, des d'on s'exposen a grans trets els marcs referencials i les bases normatives i de dret que fonamenten el suport a la infància i a la família i regulen els serveis específics d'atenció precoç i de suport al desenvolupament infantil a Catalunya.

Entre altres destaquem el Llibre Blanc. El Llibre Blanc de l'Atenció Precoç, del que aquest any celebrem els vint-i-cinc anys de la seva publicació i que va ser fruit del llarg treball d'un ampli grup d'experts en la matèria, constitueix el primer consens a

l'Estat espanyol de caràcter interdisciplinari i és el document de referència en relació amb els principis, l'organització i les funcions per planificar, canalitzar i respondre eficaçment a la infància i a les seves famílies.

Punt 5. Qui som? Descrivim i detallem el marc referencial legal de la provisió dels serveis, que es basa en tres elements clau, concertació, acreditació i provisió. Els serveis d'atenció precoç formen part de la cartera de serveis socials de Catalunya dins del sistema públic de serveis socials. El decret descriu que sense perjudici del caràcter universal dels serveis d'atenció precoç, es prioritza l'atenció als infants de menys de tres anys i els infants amb afectació greu, d'acord amb el criteri clínic dels professionals del CDIAP. La sectorització territorial i la universalització de la xarxa ha facilitat que, des de qualsevol indret de la nostra societat, es pugui accedir a un CDIAP.

Els principis reguladors de la xarxa són equitat, oportunitat, proximitat i coordinació. En aquest moment, la xarxa catalana disposa de cent quatre CDIAPs situats pel territori, tal com assenyala el mapa de la imatge que us oferim, corresponent a la memòria del departament. Fruit dels increments de recursos dels darrers anys, durant el 2024 s'han creat tres centres nous i altres han fet millores o ampliacions de les seves infraestructures per poder encabir el creixement dels equips professionals.

I en el darrer apartat del bloc xarxa es descriu com s'organitza la prestació del servei a la xarxa d'atenció precoç. El 2010 es publica el primer document que detalla els procediments d'atenció directa a aplicar els serveis. Anys més tard, el Departament de Drets Socials, des de la Unitat de Tuteles i Atenció Precoç, estableix una instrucció tècnica, la 01/2021 i els annexos, que actualment encara està vigent.

I vinculat al treball relacionat amb la qualitat dels serveis, el 2015 l'UCCAP i el Departament de Drets Socials elaboren el document Manual d'Estàndards de Qualitat als Serveis d'Atenció Precoç, que tenia l'objectiu d'homogeneïtzar, introduir un sistema de qualitat comú i adaptat al servei específic. Sistema que finalment el Departament va decidir no tirar endavant, però que el sector manté viu, s'autoexigeix i demana reactivar i revisar perquè considerem que reforçaria la xarxa pública. Seria també una oportunitat coincidint ara amb el segon full de ruta a nivell estatal.

Els processos assistencials en l'atenció precoç formen part dels sistemes de gestió de la qualitat dels centres i tenen com a referent les propostes del sistema d'acreditació treballat amb el Departament i la instrucció del 2021. Molt resumidament, els processos s'organitzen amb un contínuum assistencial, que aquí teniu una gràfica molt detallada, però que bàsicament contemplen l'entrada al servei, l'estada i la sortida. En cada fase es contemplen els diferents procediments a seguir, els registres que cal assegurar per recollir la informació i els indicadors de qualitat específics per valorar el compliment dels objectius acordats. Tots els CDIAP disposen d'un equip de professionals amb caràcter multidisciplinari, expertes en desenvolupament infantil i atenció a les famílies, que treballa de forma interdisciplinària i transdisciplinària.

A fi de garantir l'atenció bio-psicosocial...

Fitxer 7

dels infants, els equips disposen obligatòriament de diferents especialitats, treball social, neuropediatria, psicologia, fisioteràpia i logopèdia, i opcionalment disposen d'especialitats en psicomotricitat, pedagogia, teràpia familiar i teràpia ocupacional. A la diapositiva, encara que es veu petit i potser no es distingeix, a la diapositiva els mostrem el compromís de la UCCAP. A través de diferents campanyes de difusió que hem fet, l'objectiu és visibilitzar la tasca tan important que fan els professionals dels CDIAP en el seu dia a dia. Són els amics invisibles dels infants, com deien les nostres campanyes. Són aquelles persones que escolten, que observen, que acompanyen.

Gemma García Gómez (presidenta de la Unió Catalana de Centres de Desenvolupament Infantil i Precoç, UCCAP)

Continuarem ara comentant algunes dades del sector. Algunes ja he fet referència anteriorment. Hem dit que es van atendre... Això què vol dir? Continua, quin ensurt... La dada que dèiem abans, el total d'infants atesos l'any passat va ser de 52.657, dels quals el 64,45 per cent són nens i el 35,55 per cent eren nenes. I la freqüència assistencial, tant com hem comentat abans, el 0,75. Respecte als diagnòstics dels infants atesos l'any passat, podem observar l'alta incidència dels trastorns del

desenvolupament que afecten la relació, la comunicació i el funcionament mental, amb un 22,68 per cent. Dintre d'aquests, es trobarien, entre d'altres, els infants amb dintre del trastorn de l'aspecte autista.

Avui, 2 d'abril, Dia Mundial de la Sensibilització de l'Autisme, hem de reconèixer que el 13,09 dels infants diagnosticats l'any passat als CDIAPs van tenir un diagnòstic d'autisme. En segon lloc, destaquem els diagnòstics de trastorns de llenguatge i de la comunicació, amb un 21,70 per cent. Volem destacar l'increment de la complexitat en l'abordatge de les situacions que es presenten al CDIAP, sobretot quan hi ha coincidència de factors, per exemple, psicològics, socials, econòmics o físics.

El tercer bloc del document, del DIAPA, és cap on anem. Ens preguntem quin és l'impacte que té el model d'atenció precoç en les famílies i els infants que atenem. Recollim i valorem propostes i definim accions de futur. Considerem que l'avaluació és un instrument cabdal, preguntant-nos quin impacte té i si aconseguim modificar realment la situació inicial de la població. Les dades que genera la xarxa tenen fonts i formes de registre diferents. Aquestes dades ens permeten el registre de treball tant a nivell clínic com l'elaboració d'indicadors i ens permeten fer una exploració de manera individual o col·lectiva.

Al sector utilitzem diferents instruments, com per exemple els indicadors de qualitat del quadre de comandament integral, les enquestes de satisfacció, els informes del sector, les memòries, la formació i les bones pràctiques, el Rom, entre d'altres.

I respecte a les accions de futur, assenyallem a continuació alguns reptes potencials de millora que ja vam emplaçar i vam descriure el 2018 en el document del 2020 i que encara volem donar continuïtat, com implantar una col·laboració més efectiva entre el sistema sanitari, educatiu i social, desplegar un pla transversal, potenciar la continuïtat assistencial o avançar cap a l'històric clínic compartit, millorant la digitalització de la xarxa. I en aquest nou document incorporem al DIAPA noves propostes. Com gestionar el creixement de la xarxa de manera coherent amb els estàndards de qualitat, potenciar la formació contínua, consolidar una cultura de qualitat i introduir la innovació.

Per finalitzar, transmetre un desig per part de l'equip de redacció, un desig de construcció col·lectiva, que com el desenvolupament infantil aquest document també

pretén ser i tenir una mirada polièdrica i interpel·la tots els actors implicats a incorporar aportacions en un model en construcció constant. Aquest desig de construcció col·lectiva ens agradaria també dirigir-lo i fer-lo extensiu als responsables del departament, amb qui mantenim un diàleg fluid i cordial i agraïm l'escolta. Com UCCAP ens posem a disposició per continuar col·laborant per enfortir encara més la xarxa pública d'atenció precoç.

Per últim, com sempre, apel·lem al consens parlamentari, també a la construcció conjunta, a fi que es busquin i es trobin punts d'encontre comuns, que permetin posar una mirada el més consensuada possible, decidida, valenta i que aposti clarament per polítiques d'inversió pública, on el centre d'atenció sigui els infants petits i les seves famílies. Les decisions sobre els nostres infants del present repercutiran en els adults del futur. Treballem plegats, doncs, en la construcció d'un món més seu.

Moltes gràcies per escoltar-nos, gràcies en nom de tot el sector d'atenció precoç de Catalunya i ens posem a la seva disposició.

El vicepresident

Moltes gràcies per la intervenció. És el torn dels diferents grups parlamentaris. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la diputada senyora Tània Verge, endavant.

Tània Verge Mestre

Bon dia. Gràcies, vicepresident. Moltíssimes gràcies per la vostra presentació. És obvi que els CDIAP són un servei bàsic, que feu una funció cabdal per acompanyar infants i famílies en la identificació de quins trastorns, de quina problemàtica específica poden tenir i per poder assentar les bases per poder millorar aquella situació, en els casos que es pugui millorar substancialment, si no, tenir les eines, dotar a les famílies i a l'infant de les eines per poder portar aquella condició concreta que l'acompanyarà al llarg de la seva vida.

I estem molt i molt d'acord amb el plantejament que feu que ha de ser un dret subjectiu universal i aquesta idea també que siguin els serveis que s'adaptin als infants i a les famílies i no a la inversa. Per tant, vol dir com plantegeu en aquest document tan potent vostre de recollir tota aquesta pluralitat d'enfocaments,

flexibilitat, l'adaptació, la participació de la família en la presa de decisions. Evidentment hi ha el criteri professional però les famílies han de poder també sentir-se partícips d'aquest procés i atenció que feu.

Des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana hem presentat una proposta de resolució que ve a recollir els punts principals que plantegeu. D'una banda és molt necessària aquesta integració social i sanitària també en aquest àmbit, que tots els serveis treballin de la manera més coordinada i integral possible. Sovint tendim a pensar que l'atenció integrada social i sanitària va només per l'àmbit de gent gran, residències i no és veritat. En contextos com els que treballem vosaltres, amb infàncies, en l'atenció precoç, desenvolupament infantil, aquesta coordinació més efectiva és cabdal, també ho poseu molt de manifest i per això seria important desplegar un pla transversal que pugui garantir aquesta coordinació fluïda.

També poder culminar els treballs de la taula interdepartamental ja creada el 2019, però que encara té recorregut per acabar de tancar i concretar propostes clares amb consens de tots els actors implicats.

És evident també que cal seguir incrementant els recursos als CDIAPs malgrat l'increment del 30 per cent que es va fer l'anterior legislatura. L'increment de demanda però també per poder reduir aquest temps d'espera i que cada infant i cada família tingui la qualitat assistencial que voldríem garantir com a dret subjectiu universal, fan falta més professionals, fan falta més recursos i fa falta també millorar les condicions laborals i salarials del conjunt de professionals dels CDIAPs. Uns bons serveis públics impliquen que les treballadores i els treballadors públics han de tenir també aquestes condicions dignes i poder avançar en l'equiparació salarial amb el sector públic.

Al mateix temps, també parlem d'aquesta millora en la qualitat, en l'avaluació dels serveis, per tant la integració dels CDIAPs al sistema Aquas permetria també poder tenir bons indicadors i fer aquest seguiment dels resultats, l'avenç, aquest sistema d'indicador més clar.

I finalment aquesta formació continuada pels professionals de la xarxa que reivindicuem perquè puguin tenir tot aquest abordatge integral, interdisciplinari, transdisciplinari.

I res més agrair-vos tota la feina que feu tant com professionals com a plataforma del conjunt de CDIAPs per reivindicar la millora del servei i garantir els drets de la infància i les famílies.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara, en nom del Grup Parlamentari de Comuns tindria la paraula la senyora Núria Lozano.

Núria Lozano Montoya

Gràcies. Bon dia i en primer lloc, gràcies per la compareixença a totes les representants d'UCCAP però sobretot per la magnífica tasca que desenvolupeu en el vostre dia a dia amb els nostres infants. Coincidim amb aquest concepte de desenvolupament com a resultat de la interacció de diversos tipus de factors, el que de ben segur s'ha de traduir amb un abordatge transversal des de la salut però també des d'una perspectiva social i també des d'una perspectiva educativa, el que hauria de contribuir des de la interoperativitat de les dades i aquest historial compartit a poder fer una tasca amb una coordinació més senzilla.

Però pensem que a més a més requereix d'una interacció entre els serveis d'intervenció socioeducativa, amb els programes d'acompanyament a famílies, naturalment amb equips i recursos suficients –no sempre és així–, com necessita el reforç dels equips d'assessorament psicopedagògic per donar una adequada resposta a la diversitat de l'alumnat i també atenent a determinants socials territorials, per tant adaptant a les característiques socioeconòmiques del territori la prestació del servei.

Sense cap mena de dubte som vostès garantia del dret subjectiu dels infants i les seves famílies a rebre aquesta atenció especialitzada de forma universal i gratuïta. De ben segur necessitem increments pressupostaris per poder garantir aquesta plena atenció a infants amb necessitats específiques, així com també la continuació d'aquest suport i acompanyament en l'etapa posterior. Una de les qüestions que més ens amoïnen és la falta de continuïtat del CDIAP al CSMIJ. Després també hi ha l'etapa adulta entre el CSMIJ i el següent servei però pensem que aquesta

interrupció entre el CDIAP i el CSMIJ pot trencar en primer lloc la continuïtat assistencial, però també la pròpia longitudinalitat de l'atenció, que és especialment clau en aquest tipus de servei en què la construcció de confiança és absolutament fonamental.

I tot ser cert que els darrers anys hi ha hagut un cert increment de recursos, també és cert que aquests havien estat congelats durant molt de temps i que per tant s'ha provocat un cert infrafinançament sostingut i tot i la creació d'alguns centres nous i ampliació d'alguns equips amb alguna millora també d'indicadors continuaria resultant insuficient, però en quant xifrarien vostès aquestes necessitats econòmiques, perquè sense prou recursos no és possible aquesta atenció personalitzada i fins i tot amb periodicitat setmanal a què feien referència i per tant, la cobertura de les necessitats precisament d'aquells infants que necessiten una atenció més personalitzada.

I per anar acabant una última qüestió, si consideren que l'evolució de la societat i les noves necessitats de la mateixa tenen prou cobertura en l'actual cartera de serveis, què consideren que caldria incorporar i dins d'aquesta adaptació, si..., feien vostès referència a la importància creixent dels dèficits de comunicació i de les afectacions a la capacitat d'atenció i concentració, si consideren que la utilització cada cop més precoç de pantalles i dispositius electrònics hi guarda relació o si més no pot ser una de les causes que pot contribuir i si per donar resposta a aquests reptes caldria una actualització de tarifes que, de ben segur tindria un impacte sobre les condicions laborals i socials del personal dels CDIAPs.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de Junts. Tindria la paraula la diputada senyora Noemí Nieto, endavant.

Noemí Nieto i Fumanal

Moltes gràcies per venir, per la compareixença i les explicacions. Felicitar aquests trenta anys d'experiència a l'UCCAP i haver aconseguit que existeixin a Catalunya cent tres centres. Dieu que englobeu el 90 per cent de les entitats. M'agradaria saber

si les altres entitats, el 10 per cent, pengen d'una altra paraigua o estan independents i si no té sentit que hi hagi una sola plataforma que englobi totes les entitats, que crec que per homogeneïtzar criteris, resultats i avaluacions crec que és molt interessant.

Tinc dubtes sobre la cobertura. Parleu que la cobertura és el 14,52 per cent. Si aquesta cobertura és els casos reals que existeixen o hi ha casos que podeu dir el percentatge de necessitats i per tant el gap entre la cobertura i la necessitat, no m'ha quedat clar si és la necessitat o la cobertura. La freqüència assistencial ja entenc que l'ideal seria un dia a la setmana tenir una hora d'atenció. En aquesta atenció, perquè esteu parlant de cent tres centres, 52.000 infants i 1.600.000 aproximat d'hores. No es parla dels professionals i m'agradaria saber els equips multidisciplinaris i una mica la ràtio per infant de...

Fitxer 8

professionals. Entenc que en funció del diagnòstic i de la complexitat la ràtio és diferent.

Pel que fa primer a la part de l'atenció precoç. Les vostres explicacions i la presentació pot venir des del sistema d'educació o des del sistema de salut o alguna àrea social. No sé si teniu dades de qui millor pot captar aquesta necessitat i qui us deriva més, si és el pediatre o és el sistema educatiu, perquè del zero a tres suposo que aquests nens que quan són detectats estan a les escoles bressol, no estan en centres especials i és allà on es fomenta.

El que us especialitzeu i està demostrat que quan abans millor, millors resultats vol dir que ens deixem fora nens que han sigut detectats més tard però potser no hi ha prou capacitat dins dels CDIAPs per atendre els majors de sis anys? En aquest gruix, en aquest segment d'edats què s'està fent? O els tracteu igual? Una miqueta l'estadística de les edats que teniu vosaltres, suposo que cada centre és diferent perquè tampoc es parla i cada centre té una fórmula jurídica diferent, no? La cartera de serveis de drets socials sí que hi són en aquests centres, però els centres poden ser creats per algunes entitats, fundacions o poden ser centres propis. I, per tant, una mica entendre l'origen i la creació d'aquests centres.

I després la contractació, retribucions dels professionals ja n'han parlat els meus companys, interessant això de les avaluacions dels resultats. També preguntar si aquesta informació el pediatre la incorpora, dintre de La meua salut tens aquesta informació? I després, si aquests nens estan anant a escoles, quin percentatge d'aquests nens estan anant a escoles inclusives o van a centres especials. I també si els vostres informes són incorporats en les seves històries, tant educatives o de centres especials.

Bé, no puc preguntar-ho tot però m'interessen molt tots els reptes que teniu perquè sinó, si no ha una integració real, és difícil la continuació d'aquests nens en el futur quan superen els sis anys.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular, tindrà la paraula la senyora diputada Montserrat Berenguer, endavant.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies vicepresident, gràcies a les compareixents, de debò, per aquesta exposició, pel document que ens heu presentat, sobretot per aquesta gran tasca que és vital, diria imprescindible per les famílies, també per la infància, però també pel seu entorn, l'entorn social que moltes vegades allí esteu treballant també tots aquests factors que, en definitiva, ho hau explicat bé, aquesta atenció biopsicosocial. Us heu referit al creixement d'una demanda i un grup de treball que s'ha creat amb la finalitat de fer propostes de millores i tècniques a banda d'aquest infrafinançament que heu assenyalat. Si ens podríeu dir algunes conclusions, les més rellevants d'aquest grup de treball.

Tinc varies preguntes, eh? Nosaltres vam adreçar com a grup polític unes preguntes escrites al Govern que ja m'han donat la resposta i llavors m'agradaria compartir-les amb vosaltres. A veure, el 2023 ens diuen que els infants atesos pel CDIAP en són de 50.291 que és la xifra aquesta, si teniu dades ja del 2024. Llavors pel que fa a la ràtio de professional infants al CDIAP. Ens diuen que desglossat per centre, per perfil però que d'acord amb el Decret 142/2010, d'11 d'octubre, pel qual s'aprova la cartera

de serveis socials, el servei d'atenció precoç no té establertes ràtios de professionals. Si això és així llavors en conseqüència, clar, tenim una cartera obsoleta.

Quina seria per vosaltres, si hau estudiat això, la ràtio de professionals que seria la més ajustada o adequada. Entenem que, clar, hi ha molta tipologia de trastorns, d'infants, de casos i és difícil però si actualment els professionals –i se'ns trasllada–, que estan força desbordats i que hi ha manca de professionals en general i això seria una problemàtica arreu dels CDIAPs de Catalunya.

Respecte a l'equip de professionals multidisciplinari que en forma part, si considereu necessària alguna altra disciplina que fos susceptible de ser integrada en aquest equip interdisciplinari.

De tots els diagnòstics ens donaven les xifres del 2023 com els trastorns del llenguatge el de major demanda i observàvem una tendència creixent en el trastorn de l'espectre autista. Si n'hi ha algun altre que hau percebut de diagnòstic també amb tendència creixent en aquests darrers anys.

I un cop d'alta el CDIAP, aquests supòsits de continuïtat assistencial quan aquell infant és donat d'alta però es creu necessari que ha d'haver una continuïtat assistencial, si és el cas del CSMIJ es produeix una demora en el temps o un buit d'atenció assistencial o quins altres recursos considerem o que són inexistents en aquesta xarxa en alguns casos.

D'acord amb les anamnesi diagnòstiques, si teniu un termini establert per fer-les. I quan parlem d'una coordinació i un abordatge per exemple amb salut, educació i EAPs, quines mancances esteu detectant en altres serveis dels altres departaments que us costi d'alguna manera establir aquests canals de coordinació i circuits.

D'acord. L'atenció d'aquestes tres tipologies, la intensiva, la regular i la de seguiment, quina seria la tipologia d'atenció que es dona més habitualment. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Ja vaig acabant, perdó, vicepresident. I si algun infant per exemple necessitaria que fos intensiva però ateses les circumstàncies o la manca de recursos doncs l'estem rebaixant a menys intensitat de la necessària.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Seria el torn del Grup Parlamentari de VOX. Té la paraula la diputada María Elisa García, endavant.

María Elisa García Fuster

Gracias, vicepresidente. Gracias por la comparecencia. Siento haber llegado tarde. He podido seguir parte de ella abajo porque tenía que atender unas cosas urgentes. En cualquier caso, terminaré de ver toda la comparecencia. Nosotros hemos ido visitando varios centros de atención precoz durante esta legislatura y la verdad es que es un tema que por el momento..., a nosotros nos preocupa bastante, sobre todo que es lo que pasa con estos niños una vez llegan a la edad adulta porque básicamente lo que nos trasladaba la mayoría de los centros era que no había respuesta.

De hecho, también nos hemos reunido con una asociación de padres que nos decía lo mismo, que el problema era que los niños llegaban a una edad en la que ya no tenían respuesta. En cualquier caso, por supuesto terminaremos de ver toda la comparecencia y agradecemos muchísimo el trabajo y agradecemos que estén aquí informándonos de todo esto.

Muchas gracias.

El vicepresident

Ara seria el torn del Grup Parlamentari del Partit Socialistes i Units per Avançar, tindria la paraula la diputada, la senyora Judit Alcalá, endavant.

Judit Alcalá González

Moltes gràcies. Gràcies, primer de tot donar-los la benvinguda i també agrair-los la seva compareixença i l'exposició del seu informe. Agraïm la tasca que fan, ja els he dit diferents vegades que ens hem reunit amb vostès i també la seva dedicació, així com la feina que fan diàriament i que duen a terme en l'atenció amb infants amb necessitats especials i també amb les seves famílies.

Com a representants institucionals no em canso de dir-li i ja els hi vaig dir, que el nostre compromís és escoltar-vos i treballar també per garantir aquest sistema d'atenció precoç accessible, equitatiu i també dotat de recursos necessaris. Aquesta és la línia que porta el Govern i en concret la Conselleria de Drets Socials i Inclusió amb diferents reunions que porta a terme la consellera i el seu equip amb tots els agents socials també per escoltar de primera mà les necessitats i treballar també per donar resposta al més aviat possible a totes aquestes necessitats que hi ha diferents, sobretot en el món de la infància i l'adolescència.

El departament és conscient de les seves mancances, està treballant per reforçar l'atenció precoç, l'augment de centres, vostès també ho han dit, el reforç de la freqüència assistencial i també ampliar i millorar altres centres que ja existeixen. Creiem que la intervenció precoç no és només una qüestió de justícia social, sinó que també és una eina molt clau per garantir el desenvolupament adequat i evitar també l'aparició de dificultats més greus quan l'infant passa a l'etapa adolescent i fins i tot l'adult.

L'informe que vostès presenten ens posa de manifest algunes fortaleeses del sistema d'atenció precoç a Catalunya, però també és cert que recull principals reptes i mancances que s'han de treballar i abordar, sobretot si en tenim en compte el nombre d'infants que van en augment any rere any. Des del 2022 van atendre 46.900 infants, el 2024 han donat la xifra de 52.600 i és una xifra que no minva sinó que va augmentant, sobretot dels que tenen l'atenció. Hi haurà uns altres que possiblement se'ns quedin pel camí i que no estan diagnosticats com a tal.

Creien, vostès en aquest informe també diuen que una de les qüestions més rellevants que nosaltres veiem és que destaquen la necessitat de reforçar la coordinació entre diferents àmbits d'actuació, el sanitari, l'educació i el social, i aquesta manca de connexió que sovint genera duplicitats en la detecció, dificultats per les famílies que han de navegar per un sistema fragmentat, i voldria preguntar-li quins creu que són els obstacles principals que heu detectat amb aquesta coordinació i quines mesures considereu prioritàries? N'hi ha moltes, però quina seria la prioritat per superar-los?

També assenyalen que el model actual pateix desigualtats territorials que poden afectar l'accés a l'atenció de qualitat i especialment en determinades comarques, el nostre territori que és molt ampli, voldríem preguntar si ens poden dir quines són les zones del país que detecten més dificultats i quines accions serien necessàries per garantir un accés equitatiu a tots els infants i les seves famílies. I si en aquestes comarques les ràtios d'hora d'atenció és el mateix que la resta o si ja ho tenen també una mica desmembrat per comarca.

Recollim les seves propostes, com no pot ser d'una altra manera, les farem arribar a la consellera i esperem que aquesta compareixença ens permeti avançar en solucions efectives per reforçar el sistema d'atenció precoç al nostre país.

Gràcies, vicepresident.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara teniu uns deu minuts més o menys per poder *(Veus de fons.)* Sí, però teniu marge, no patiu..., per poder respondre les diferents preguntes que s'han generat o per fer qualsevol aclariment que tingueu. D'acord? Quan vulgueu, endavant.

Gemma García Gómez (presidenta de la Unió Catalana de Centres de Desenvolupament Infantil i Precoç, UCCAP)

Hola. Fèiem broma si teníem tant de temps, deu minuts per respondre totes les preguntes, intentarem si no..., aquelles que siguin més importants o les que tinguem les dades més aclarides. És a dir, per exemple, donant resposta al Grup Parlamentari d'Esquerra, que explicava i exposàveu el tema de la necessitat de la coordinació entre els diferents sistemes. Just ahir vam fer una compareixença en el Projecte de Llei de l'Agència Integral Social i Sanitària i vam intervenir i vam interpel·lar dient que per nosaltres, a més, era imprescindible que també s'incorporés al sistema educatiu, també ho hem dit al document.

És a dir, ja nosaltres el 2018 vam fer la proposta que es constituís la taula interdepartamental. Vam aconseguir que aquesta taula es constituís el 2019. Després va interrompre el seu funcionament pel tema de la covid i ara hem reactivat. És una taula que està funcionant però que encara dista bastant del que creiem que

hauria de ser un espai de coordinació real entre els tres departaments. Ara estem participant en el Departament de Drets Socials, el d'Educació i el de Salut i que tenim moltes expectatives que realment aconseguim avançar per incorporar algunes coses concretes. Ara a la taula, i donant resposta a altres preguntes que han sortit, s'han articulat dos grups de treball, un de perfils de professionals i un de mapa de serveis.

I en el de mapa de serveis una de les coses que s'han realitzat és la descripció de tots aquells serveis dels tres departaments que tenen alguna implicació amb la petita infància per veure on hi ha solapaments, per veure on hi ha buits assistencials i veure quina és la coordinació possible entre els diferents serveis.

També responent a la diputada de Comuns, que feia –la Núria–, que feia esment a la coordinació amb els centres dels programes SISC o amb l'EAP, una de les coses que s'ha gestionat amb aquesta taula interdepartamental és aquest mapa de serveis. I en els perfils de professionals, amb el grup de treball, el mateix. S'ha intentat descriure quins eren els perfils, que per exemple què feia un logopeda de l'EAP i què fa un logopeda del CDIAP i com ho podíem optimitzar, aquests recursos. Això amb relació a la coordinació necessària entre l'àmbit social, sanitari però també educatiu.

Respecte a les condicions laborals, també ens vam emplaçar ahir a l'Agència. Nosaltres fa..., tenim conveni laboral propi, no ens ha donat temps d'explicar-ho, però l'atenció precoç és un dels dotze convenis laborals del sector social. Tenim un conveni que és l'únic que en el seu primer moment va equiparar les condicions a la funció pública, quan es va crear. El que passa és que la funció pública ha anat millorant les seves condicions i a la UCCAP, i atenció precoç, donat que el finançament estava congelat no va poder continuar millorant les condicions al mateix nivell i ara hi ha un diferencial amb la funció pública.

A nosaltres sí que ens agradaria en aquest cas millorar aquest conveni, que cada vegada que hi ha increments de tarifes, evidentment revertim amb aquesta millora cap a l'equiparació salarial, però reivindicar que no només volem l'equiparació salarial amb el funcionariat en l'aspecte públic, sinó també en l'àmbit de salut.

Per exemple, un cas molt clarificador és que un psicòleg d'un CDIAP cobra molt menys que un psicòleg d'un CSMIJ, quan realment estan fent les mateixes tasques. I totalment d'acord amb la possibilitat d'integració amb l'Aquas, però també nosaltres tenim un sistema d'acreditació pròpia que es va treballar específicament amb el departament el 2015 i que això voluntàriament el departament va decidir no tirar endavant, però que el sector proactivament està mantenint viu i ens ho autoexigim, quan el propi departament és un sistema que no l'ha recuperat.

A nosaltres ens agradaria que més enllà de la integració possible a l'Aquas es recuperés el sistema d'acreditació i que, a més, també seria una oportunitat per vincular amb *la hoja de ruta* a nivell estatal. A nivell estatal, aquesta *hoja de ruta* parla dels estàndards de qualitat. Hi ha hagut quatre ministeris que han estat d'acord amb aquest consens estatal. El Ministerio de Asuntos Sociales, Agenda 2030, el Ministerio de Sanidad, el Ministerio de Infancia, y el Ministerio de Salud. Han sigut capaços d'establir el que consideren que són els estàndards a nivell estatal. A nosaltres ens agradaria recuperar l'acreditació de Catalunya i fer una proposta per la millora d'aquests estàndards aquí, al nostre territori. (*Remor de veus.*)

D'acord. També un tema que ha sigut reiterat és el tema de la continuïtat entre el CDIAP i el CSMIJ. És una de les coses que també vam posar sobre la taula interdepartamental, però també és un dels aspectes que s'han treballat en altres espais com el Pacte Nacional de Salut Mental o l'Agència Integral Social i Sanitària. S'han creat grups de treball i hi ha experiències de bones pràctiques que a nosaltres ens agradaria recuperar perquè no hi hagi un trencament, perquè la sensació pels professionals i per les entitats és que realment finalitza l'atenció precoç que podem garantir fins com a màxim els sis anys.

I aquí sí, matisar, recordeu que el decret diu que hem de prioritzar de zero a tres anys i amb patologia greu i això de vegades als professionals és molt complex i per les famílies és complicadíssim d'entendre. Llavors, bé, el tema de la continuïtat per nosaltres és un tema cabdal.

Núria Oñoro Majoral (vicepresidenta de la Unió Catalana de Centres de Desenvolupament Infantil i Precoç, UCCAP)

No, és que com que hi ha tants temes intentem agrupar-los per veure si ens dóna temps i com que ens has fet una bateria molt llarga, tu..., no, per exemple, un tema a insistir, en el tema de la continuïtat, el tema dels informes que té a veure i lligant amb el que deia la Gemma, el sistema de qualitat que la major part dels centres tenen, això garanteix uns procediments que no us els hem explicat, hi havia allà un dibuix amb moltes fletxes però que sí que garanteix que hi hagi un ordre amb el procés d'assistència al CDIAP, amb l'entrada, l'estada i la sortida.

A la sortida, una de les coses absolutament imprescindibles és que se li entrega a la família un informe, en aquesta línia que ens preguntaves Això és un element amb el qual nosaltres podem, un petit element amb el qual nosaltres podem contribuir a intentar garantir que tota aquella feina i tot aquell treball terapèutic que s'ha pogut fer al CDIAP pugui tenir una continuïtat perquè efectivament molts infants, no el cent per cent, amb el nivell de baixes hi ha un percentatge d'infants que nosaltres derivem al CSMIJ, per exemple, però tampoc són tots, amb això també un aclariment, que de vegades..., ara us ho direm perquè ho tenim aquí, ara us ho busco.

El CSMIJ més o menys s'ha mantingut, pot variar d'un any a l'altre però aproximadament el 50 per cent dels infants quan finalitzen no els derivem, vol dir que pot haver-hi hagut una millora, que potser hi ha una continuïtat de seguiment des de l'escola, perquè hi ha coordinacions i si l'escola detecta que hi ha una situació que empitjora evidentment el deriva on correspongui i al CSMIJ derivem un 20 per cent. Un 20 per cent dels infants realment tenen un trastorn greu i que requereix aquesta continuïtat.

Després hi ha altres dispositius perquè hi ha infants més que necessiten una continuïtat de fisioteràpia o una altra continuïtat d'especialitat perquè sabeu que també el CSMIJ, i això és important dir-ho, no té la mateixa composició i en aquest sentit em sembla que vosaltres també..., bé, insistíeu tots en aquesta continuïtat que en aquest sentit evidentment la nostra compareixença ahir també anava en la línia de poder resoldre això.

La composició interdisciplinària dels CDIAPS, que s'adapta molt a les necessitats de la demanda que ens arriba, no la té el CSMIJ, òbviament perquè depenen del programa del programa de salut mental. Llavors nosaltres considerem òbviament

que dintre del desenvolupament hi ha una part, part del desenvolupament és salut mental, però atenem altres dificultats. Per tant, no és només els trastorns de l'aspecte autista que nosaltres els derivem, sinó que hi ha dificultats de llenguatge, hi ha dificultats en el vincle, hi ha dificultats socials, dificultats físiques, orgàniques, etcètera.

Llavors seguint amb la continuïtat i ràpidament. Nosaltres entreguem aquest informe totes les famílies tenen l'informe, hi ha reunions de coordinació amb els dispositius, però una de les propostes que hem treballat i s'entén que quan l'Agència tingui el curs que tingui ho podrem madurar, és aquesta intersecció entre CDIAP-CSMIJ, és a dir, que no hi hagi un tall quan l'infant acaba i que de vegades al CSMIJ no el poden atendre immediatament, això és una de les queixes segurament que fan les famílies, que els fan esperar o que les freqüències disminueixen, això també és una altra queixa. Que penseu que aquestes queixes també ens arriben a nosaltres, però nosaltres no tenim..., no podem fer-hi més perquè evidentment la decisió és d'un altre equip.

Una de les propostes que hi havia era que abans que l'infant finalitzés pogués haver-hi un professional del CSMIJ que pogués atendre l'infant al CDIAP, en poder donar aquesta continuïtat i que d'aquí amb els infants més grans, no al principi del tractament sinó quan ja està a la recta final del procés d'atenció al CDIAP, que pogués haver-hi aquesta doble atenció, molt mesurada, evidentment, però que pogués garantir aquesta continuïtat. És a dir, que aquesta família no hagi de començar de zero quan llavors arriba a un altre dispositiu. Ho poso d'exemple una mica en la línia que nosaltres hem defensat i que, de fet, és un tema que ens preocupa molt i un dels temes que exposàvem ahir, aquesta continuïtat.

Gemma García Gómez (presidenta de la Unió Catalana de Centres de Desenvolupament Infantil i Precoç, UCCAP)

Seguim per donar altres respostes que ens han traslladat. La senyora Noemí Nieto, de Junts, ens deia que què passava amb el 10 per cent d'entitats que no estan representades per la UCCAP, no n'hi ha cap altra entitat federativa del sector d'atenció precoç a Catalunya i normalment aquest 10 per cent és perquè dintre de les entitats que gestionen també hi ha CDIAPs que estan gestionades directament

per la mateixa Generalitat, n'hi ha dos o tres, hi han alguns que també són de consells comarcals o municipals. És a dir, no tot el sector d'atenció precoç és per entitats del Tercer Sector Social. La majoria sí, però n'hi ha alguns CDIAPs que estan gestionats per Administració Pública. Llavors normalment són aquests, excepte una o dues entitats privades, que també han decidit voluntàriament no estar a la UCCAP però tampoc estan representades per cap altra federativa.

De la cobertura que ens dèieu, si el 14,52 per cent està a prop o lluny del que hauria de ser, és una cobertura que any darrere any va creixent, que hi ha estudis internacionals que parlen que els infants que serien susceptibles de ser atesos en petita infància per un servei d'atenció precoç seria entre el 15 i el 20 per cent de la població. També dir que aquest índex que nosaltres creiem que és un índex important està molt lluny de la resta de cobertures, per exemple, de comunitats autònomes a l'Estat espanyol. És a dir, som la comunitat que garanteix una cobertura més alta.

Respecte als equips de professionals, que ha sortit dues vegades, nosaltres en atenció precoç no funcionem pel concepte ràtio professional-infant, per què? Perquè nosaltres concertem per hores concertades, fem atenció directa i indirecta i els infants poden venir una vegada a la setmana o dos, venir cada quinze dies, venir cap al mes, venir cap al trimestre, llavors no és un infant, un professional a la setmana. El concepte ràtio no és un concepte que nosaltres utilitzem. Sí que és veritat que, evidentment, contra més increment de la demanda i no teníem actualització de recursos els professionals estaven saturats. En el moment que s'ha donat una miqueta d'aire als recursos del finançament s'ha pogut contractar més professionals i els professionals van una miqueta més tranquils, però no funcionem per ràtios professionals.

I després la via de derivació als centres, el 54 per cent ve via pediàtrica, El 54 per cent de l'any passat va arribar via pediàtrica. Després estan les escoles bressol amb un 34 per cent i després el 6 per cent directament per les famílies, perquè als CDIAPs la família es pot adreçar directament, però principalment és via pediàtrica perquè per la família, el personal, la persona de referència en l'acompanyament del seu infant, un infant tan petit, sempre és el pediatre. Fins i tot diem que de vegades aquesta

derivació via pediàtrica emmascara derivacions de serveis socials, perquè de vegades les treballadores socials, els educadors detecten en les àrees bàsiques de serveis socials dificultats, però normalment li diuen, comenta-l'hi al pediatre i el pediatra deriva, però de vegades també dintre de serveis socials es fa una altra derivació. *(Veus de fons.)* Sí, ara comentem...

I després dels informes..., ah, les fórmules jurídiques. Les fórmules jurídiques, ja ho hem comentat, la majoria són entitats del Tercer Sector Social. Hi ha alguna presència d'alguna petita mercantil, no és un sector que estigui dominat per aquesta presència, i la majoria són cooperatives, fundacions i associacions.

Núria Oñoro Majoral (vicepresidenta de la Unió Catalana de Centres de Desenvolupament Infantil i Precoç, UCCAP)

Afegir a això que ens preguntàveu de la derivació i seguint amb la continuïtat. El 23 per cent amb dades del 24, que també ens demanàveu, que la memòria de la xarxa ha sortit tot just fa molt poc, però amb dades del 2024, el 23 per cent dels infants surten amb millora asimptomàtica, que això vol dir que hi ha una millora important i per edat límit les baixes són un 19 per cent, la resta està distribuïda amb motius diferents. I llavors això lligat amb el 20 per cent que sí que derivem al CMIJ.

Gemma García Gómez (presidenta de la Unió Catalana de Centres de Desenvolupament Infantil i Precoç, UCCAP)

Totes aquestes dades més numèriques també els facilitarem la memòria que ha publicat el departament perquè apareixen tots els gràfics i els tenim actualitzats, que es va presentar fa tres setmanes a la taula interdepartamental.

I dos comentaris més, també. La diputada del PP preguntava si havien més enllà de les disciplines que són obligatòries, que són cinc, el neuropediatre, el psicòleg, el fisio, el treballador social i el logopeda, dir una reivindicació històrica dels sectors, les dificultats gravíssimes que tenim per contractar neuropediatres, perquè és un perfil professional gairebé inexistent i que és una figura obligatòria i els que existeixen, evidentment les condicions laborals i la retribució que tenen en l'àmbit hospitalari no són les condicions que els CDIAPs els podem oferir i llavors ens trobem amb una obligatorietat de tenir neuropediatres i després no podem anar al mercat a contractar aquest perfil.

Més enllà d'aquests cinc perfils obligatoris sí que hi ha alguns que nosaltres quan s'està fent la revisió de la cartera de serveis socials hem incorporat com perfils recomanables, que seria el psicomotricista, el terapeuta familiar, el terapeuta ocupacional i l'educador, em sembla (*Veus de fons.*) I l'educador, aquests tres, no? Mira, les companyes d'allà que estan «xivant», aquests tres, el terapeuta ocupacional, el terapeuta familiar i el psicomotricista.

I també mirant les companyes, que algú feia referència al tema de l'impacte de les pantalles i amb els diagnòstics i aquí hi ha dues de les companyes que han fet un estudi molt interessant dels CDIAPs sobre l'impacte que han tingut en l'exposició a pantalles en petita infància, que també els farem..., si no ens diuen res en contra les companyes els farem arribar aquest informe que està acompanyat de la Universitat de Girona, em sembla, no? (*Veus de fons.*) Amb la Universitat de Girona i els hi farem arribar aquest impacte.

I després la pregunta, deixàvem l'última potser la més complicada, que ens deien les necessitats econòmiques per cobrir tot el que hem de fer. No ho tenim dimensionat en diners exactament, però sí que tenim molt clar cap on volem arribar. Potser hem de fer l'exercici per dir quant valdria arribar al que volem fer, el que sí que volem és que per nosaltres hi ha quatre criteris que són imprescindibles, tenir recursos per garantir la cobertura, sigui la que sigui si és un 14, si és un 15, si és un 16, garantir la freqüència assistencial com a mínim el que el propi departament ens designés, però si no, com a mínim una sessió a la setmana.

El temps d'estada, no haver de prioritzar amb els infants en patologia greu i menors de tres anys i que els infants puguin estar fins als sis anys si així ho necessiten – amb aquests nous recursos hem intentat incrementar i estem en procés–, i evitar les llistes d'espera, que no hem parlat perquè per nosaltres també les llistes d'espera en atenció precoç tampoc és una de les coses més importants perquè, evidentment, intentem intervenir el més aviat possible i no són grans llistes d'espera en comparativa, per exemple, amb discapacitat, *pero haberlas, hailas*. I el que a nosaltres ens agradaria és evitar les llistes d'espera, els moments d'espera, tant en el moment inicial de quan fan la demanda i inicien el procés d'atenció com potser quan tenen el diagnòstic i inicien el treball més terapèutic i potser tenim això, deures

d'intentar quantificar què suposaria arribar al compliment de tots aquests imprescindibles per nosaltres.

El vicepresident

Molt bé, moltes gràcies a les dues compareixents, la senyora Gemma García i la senyora Núria Oñoro. Moltíssimes gràcies i nosaltres continuem amb l'ordre del dia. Presidenta...

(Pausa llarga.)

Fitxer 10

La presidenta

Anem una mica amb retard. *(Forta remor de veus.)* Diputats, comencem. Diputada Najat, Saldoni, diputada Lozano, diputada García, diputats...

(Pausa.)

Diputats..., aniríem al tercer punt de la proposta de resolució. Necessito un martell, eh? He perdut l'ordre. *(Pausa.)* Diputats anem al punt 10. Ordre, ordre. Ordre a la sala. Ens toca el punt 10. Diputat Saldoni, el crido a l'ordre.

Proposta de resolució sobre la convocatòria de les prestacions socials de caràcter econòmic per a persones amb discapacitat per al 2024

250-00111/15

Proposta de resolució de la convocatòria de les prestacions socials de caràcter econòmic per persones amb discapacitat pel 2024. El Grup Parlamentari sol·licitant és el Partit Popular, per tant té l'ordre d'inici la diputada Berenguer, tres minuts.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies, presidenta. Bé, doncs és una proposta de resolució, la vam registrar al novembre del 2024 de l'any passat bàsicament perquè es tracta de donar resposta al sector i a tots aquells potencials usuaris i beneficiaris i per tant, davant la mancança que no havia sortit la convocatòria i ens havia traslladat aquest sector de

que era absolutament necessària i amb caràcter d'urgència vam elaborar aquesta proposta de resolució per poder-la registrar. Ja sabeu que les persones beneficiaris han de tindre aquesta discapacitat legal reconeguda i nosaltres proposem que es mantingui el catàleg existent actualment i que pugui ser revisable.

Ara en parlàvem fa poc d'aquesta nova incorporació de tecnologia, de nous productes o nous serveis que serien susceptibles de poder ampliar aquest catàleg i millorar-lo bé.

Bé, doncs és per garantir especialment que aquesta convocatòria doncs surti anualment amb la continuïtat i la previsibilitat d'aquesta prestació, que és vital per a les persones doncs amb discapacitat.

La presidenta

Gràcies, diputada Berenguer. Té el torn de paraula ara el Grup Parlamentari de PSC i Units per Avançar, la diputada Ríos farà la intervenció.

Mónica Ríos García

Gràcies, presidenta. Bé en primer lloc agrair la presentació d'aquesta proposta de resolució per part del Grup Parlamentari Popular, la diputada Berenguer. Compartim aquesta necessitat que aquestes convocatòries es facin anualment. És cert que nosaltres vam presentar una esmena perquè demanaven que es publicqués aquesta convocatòria en el termini màxim d'un mes i nosaltres vam fer una esmena en el sentit que es pogués fer en el primer quadrimestre del 2025 i ens l'han acceptat, bàsicament perquè no es podrà dur a terme en aquest mes atès que actualment s'està gestionant un nou acord de govern relatiu a aquest programa i posteriorment s'ha de gestionar la tramitació de l'ordre de la convocatòria i aquesta es preveu pel mes de març o principis de mes d'abril, però es farà efectiva.

Respecte al punt 2, apuntar que el Govern manté, tal com demana la proposta de resolució, les facilitats de tramitació de la convocatòria de la PUA per aquest 2025, de la mateixa manera que les del 2023.

Sí que respecte al catàleg de prestacions no es preveuen canvis substancials, però sí que periòdicament es revisen els imports d'aquestes prestacions, així com també

ha comentat la diputada, la incorporació de nous productes o l'eliminació d'aquells que es consideren obsolets.

També en el punt 4 apuntar que el Govern sempre, constantment, en tot allò treballa i vetlla sempre per la revisió i optimització dels processos administratius, també en el cas d'aquest programa.

I també en el punt 5, que parla de transparència acceptem la proposta de publicació de dades relatives tant a la distribució dels fons com de selecció i distribució territorial de les persones que en gaudeixen, d'aquest programa.

Per tant, votarem favorablement a tots els punts de la proposta.

La presidenta

Gràcies, diputada Ríos. Té el torn de paraula el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana amb la diputada Najat Driouech, quan vulguis.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, presidenta. Nosaltres també ens volem sumar als agraïments que ha fet la companya que m'ha precedit a la diputada Berenguer per la presentació d'aquesta proposta de resolució. Una proposta de resolució que al nostre entendre és adient, és evident que si estem a abril ja del 2025 i no s'ha pogut encara publicar, tal com exposa la proposta de resolució trobem que és adient, i més veient una mica l'esforç que va fer l'anterior Govern que, després de la pandèmia i amb les dificultats que va patir el món en general, però en especial l'àmbit social, l'àmbit sanitari, el conseller Campuzano va intentar donar una resposta, una resposta que aglutinava, com diu també la proposta o intentar resoldre el que havia endarrerit la covid i entenem que ara hauria de continuar en la mateixa línia.

I per aquest motiu nosaltres ja avancem que el nostre vot, el vot del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana és votar favorable a tota la proposta, a tots els punts perquè compartim, evidentment, els punts i també compartim la necessitat de donar una resposta al més aviat possible a un sector de la població i no només al sector de la població que ho necessita, també l'impacte que té en les seves famílies i el seu entorn.

Així que un cop més dir que nosaltres votarem a favor d'aquesta proposta.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Driouech. Ara és el torn de paraula de Junts amb el diputat Isaac Padrós.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, presidenta. Diputada Berenguer, diputades, diputats, tenir una discapacitat és car, és molt car per no dir que és caríssim i crec que la meva opinió en això és bastant vàlida. De fet hi ha molts pocs productes que estiguin pensats per tothom i aquests pocs productes que hi ha pensats per tothom tenen un cost econòmic molt alt. Només hem de veure l'ordinador que fan servir vostès i l'ordinador que he de fer servir jo, i no és per gust, és per necessitat, amb això crec que està tot dit. A més, si m'ho permeten, les ajudes PUA per moltes persones, per moltes famílies és molt més que una ajuda. Però també tenen tres grans problemes. El primer d'ells, el catàleg de productes no està degudament actualitzat i cal que ho estigui i això és molt més que una necessitat, de fet és un greuge.

En segon lloc, suposo que saben que cada cop es troben noves dificultats a la vida i cada cop hi ha noves eines, nous instruments per intentar gestionar aquestes dificultats afegides a la vida i això té un cost econòmic. Per tant, cal actualitzar aquest catàleg.

En segon lloc, la burocràcia. És una vergonya que una cosa tan senzilla com gestionar un pagament tregui tant de temps. Si volem i ens ho creiem de veritat que hem de reduir la burocràcia aquí hi hem de fer un front comú i hem de fer-ho ja.

I en tercer lloc i això també és evident, va relacionat amb aquest segon, és com és possible que les famílies, les persones amb discapacitat hagin d'avançar i després rebre. Segur que hi ha altres mecanismes per fer les coses. I si m'ho permeten, tot això també està vinculat amb un factor de confiança i aquest factor de confiança, que m'hi referiré també al final és on Junts per Catalunya hi posa la banya. Nosaltres treballarem i treballarem moltíssim per crear un sistema català de dependència basat en la vida independent de les persones i evidentment amb els pressupostos personals, que està tot directament vinculat.

Referint-me també a l'inici, el cost afegit que suposa tenir una discapacitat, com de car és tenir discapacitat i aquest factor de confiança, si m'ho permeten, i basat en una cadena de favors i serà així si ho aprovem la majoria dels grups que hi ha a la sala, doncs aviat demanarem i presentarem la sol·licitud de compareixença perquè vinguin els companys de Girona a explicar-nos què és la plataforma Easy Way, una plataforma d'iniciativa gironina com fa un moment els explicava, d'àmbit de l'Estat espanyol, que el que promou és aquest fet de pensar en els altres, és una acció solidària que millora la vida de moltes altres persones basat en el reaprofitament d'aquestes ajudes tècniques.

I no em vull estendre perquè si no els aixafaré la guitarra als companys de Girona quan vinguin a explicar-nos què és Easy Way, però només pensin en una cosa, quants de vostès tenen en algun armari de casa seva algun ajut tècnic que s'està omplint de pols i s'està morint de fàstic i el podria fer servir algú altre en algun altre lloc.

Moltes gràcies, evidentment diputada Berenguer, li donarem suport, gràcies.

La presidenta

(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.) Clavat, diputat Padrós. Bé, moltes gràcies. Ara té el torn de paraula el Grup Parlamentari de VOX, la diputada García.

María Elisa García Fuster

Gracias señora presidente, solamente muy brevemente para decir que por supuesto daremos soporte a esta proposición de resolución.

La presidenta

Gràcies, diputada García. Passem el torn de paraula al Grup Parlamentari de Comuns amb la diputada Lozano.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, presidenta. Un dubte, i és que tenim la sensació que el primer punt relatiu al termini per realitzar la convocatòria estableix un termini d'un mes, però donada la data del debat pensem que podria perdre sentit l'esmena que parla fer-ho dins del

primer quadrimestre de 2025, donat que estem a 2 d'abril i es dona la paradoxa que d'aprovar-se l'esmena el termini serà inferior al mes que plantejava la proposta inicial. Jo ho deixo aquí, en qualsevol cas no condicionarà el posicionament, eh?, però volia situar-ho a tall de dubte.

En línies generals ens sembla una proposta necessària i una proposta raonable també respecte a diversos dels seus aspectes, com la necessitat d'incloure, com a mínim el catàleg de productes que correspongui amb l'anterior, si bé no seria inadequada la seva actualització a canviants necessitats de les persones i també els avenços tècnics que poden donar resposta a la matèria.

Així també pel que fa a implementar reformes normatives per l'exempció de l'IRPF el cert és que cabria perfectament la seva consideració com a compensació de despeses com a resultat de la pèrdua de la salut, que és de fet al que obeeix...

Fitxer 11

aquesta convocatòria i potser la clau estaria en revisar el seu concepte com a prestació, perquè en el moment en què es conceptua com a prestació probablement no es pot evitar aquesta tributació.

Com ens sembla igualment raonable garantir la convocatòria anual i la introducció de criteris de transparència.

Bé, com deia anteriorment ens pronunciarem favorablement respecte la proposta que ens trasllada el Partit Popular.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Lozano. Finalitzem aquí el torn de tots els grups, no hi ha ni la CUP ni el Grup Mixt i torna a tenir de nou la paraula la diputada Berenguer, del Partit Popular.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies, presidenta. Bé, aquesta proposta com he dit, que la vam registrar el passat mes de novembre sí que és cert que també vam presentar una moció el passat Ple

de febrer en què també incorporàvem, un dels punts era precisament assegurar aquesta regularitat i precisament aquesta inseguretat viscuda en aquests darrers anys respecte aquestes prestacions PUA i alhora, més enllà posaré aquesta, «Sol·licitar al Govern d'Espanya declarar aquestes ajudes rebudes pel programa PUA com a rendes exemptes de tributar per l'impost de la renda en les persones físiques, així com la reducció també de l'IVA suportat en els elements que fomenten l'autonomia personal.» Aquestes qüestions, que totes elles van ser aprovades.

Nosaltres hem acceptat l'esmena dels quatre mesos atès la data en la qual ens trobem, més un mes. Entenem que ja seria dins del termini vàlid perquè això pugui esdevenir així.

Altrament, quan dèiem això, «Mantenir en la propera convocatòria aquestes facilitats de tramitació», és a dir, estem dient que volem agilitzar precisament i eliminar tots els procediments i burocràcia i a més a més tenint en compte que també des de Conselleria a data 24 de desembre del 2024 ja es va dir que el Departament de Drets Socials i Inclusió –acabo–, hi destinaria 6,7 milions d'euros per atendre precisament tant les sol·licituds del 2024 com les del 2025.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Berenguer.

Passem a la votació. Em sembla que tothom està d'acord, però...

Vots a favor dels 5 punts i l'esmena?

Unanimitat, 16? (*Veus de fons.*), 16 vots.

(*Pausa.*)

**Proposta de resolució sobre la millora de l'accés al servei Infància
Respon**

250-00128/15

Passem a l'últim punt, el darrer de la convocatòria, Proposta de resolució sobre la millora de l'accés al servei d'Infància Respon, també el Grup Parlamentari proponent és el Partit Popular, per tant inicia el torn, tres minuts, diputada Berenguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

La proposta de resolució sobre el telèfon d'Infància Respon com un servei públic d'atenció, ara mateix exclusivament d'atenció telefònica gratuït permanent, vint-i-quatre hores, 365 dies de l'any. Aquest servei d'atenció ciutadana que, a banda de detecció de situacions de risc, però també té un altre objectiu, que és la prevenció de qualsevol tipus de maltractament a infants, adolescents, casos d'assetjament, de ciberassetjament, etcètera. Per tant, mitjançant aquest servei la DGAIA ha engegat activació de protocols que corresponen i ha mobilitzat equips de professionals per abordar i obrir nous casos d'atenció, el telèfon mitjançant el servei d'orientació i mediació per la infància i adolescència, SOMIA, que ja està en funcionament des de l'any 97.

Nosaltres creiem que era una atenció i una proposta i un servei per fer-ne més ús, més obert, divulgació, perquè la majoria d'infants i adolescents la veritat és que si els preguntem ho desconeixen i per tant, com un canal obert també a persones adultes i a infants. De fet, les dades deien que durant el 2024 el telèfon va rebre 11.028 trucades i l'any anterior en van ser 9.264, per tant, ens està dient que malgrat la poca difusió i el poc coneixement que hi ha doncs està funcionant. De fet, en paraules de la pròpia consellera va dir que les administracions cal que s'adaptin els serveis a la ciutadania i els infants i joves actualment estan més avesats a utilitzar sistemes de WhatsApp o xats que no pas trucades telefòniques, per tant intentàvem obrir uns nous canals i sistemes de comunicació, sempre que siguin fiables i segurs.

Ampliar aquest canal, com incorporar sistemes de missatgeria instantanis accessibles als telèfons intel·ligents, fer major divulgació –important–, a mitjans de comunicació amplis i diversos, especialment en aquells espais i canals de televisió, ràdio, transports públics més freqüentats per joves i adolescents, transports, escoles, instituts, espais d'oci i de lleure. Incloïem que aquesta campanya ha d'estar present en tots els àmbits de la societat i en aquells sectors i àmbits en els quals tant també la infància i l'adolescència té una major presència.

La presidenta

Gràcies, diputada Berenguer. És el torn..., el té el Grup Parlamentari de Junts, la diputada Domingo.

Ennatu Domingo i Soler

Sí, gràcies, presidenta. Bon dia, diputats. Res, la proposta de resolució del Partit Popular sobre l'accés al servei Infància Respon crec que arriba en un moment crucial en què el debat públic europeu de fet va sobre com eduquem i com protegim els nostres infants i adolescents en un context que cada cop és més complex i més digital i que, per tant, creiem que és important que hagi entrat aquesta proposta perquè enforteix les eines que tenim per prevenir situacions de risc dels infants.

Com ha dit la companya diputada el servei d'Infància Respon de fet ha estat efectiu, ha estat essencial per detectar aquests..., i gestionar la situació de risc pels infants i adolescents i crec que les dades són molt clares en el fet que cada cop hi ha més riscos però a més a més també se'n vol fer més ús, d'aquest servei. El que sí que és sorprenent és que quan mirem les dades, de les onze mil trucades que es van fer el 2024, de fet la majoria de les trucades les van fer professors per motius de situació de negligència i que, per tant, són o bé professors o la resta són els professionals del sector sanitari, educatiu i social i, per tant, hi ha un gap en què els infants no l'estan utilitzant suficientment.

I creiem que justament la proposta aporta idees en com fer millorar, en fer millores en aquest àmbit, fer el servei més accessible, augmentar els canals de detecció i denúncia i finalment la comunicació i donar a conèixer el servei perquè la societat sàpiga que existeix i que en pugui fer un bon ús.

Però creiem que també hi hauria d'haver a part de la detecció, també com podem afrontar aquests reptes o aquestes tipologies de violències que afecten directament els infants mitjançant campanyes de sensibilització sobre els drets dels infants i també sobre aquestes violències, perquè crec que tota aquesta tipologia de riscos són molt arrelats en la nostra societat patriarcal i que crec que cal afrontar-los abans de simplement enfortir aquesta eina que, al final, és la que tenim i entenc que es vulgui millorar.

Per tant nosaltres votarem a favor perquè creiem que aporta solucions molt importants.

Merci.

La presidenta

Gràcies, diputada Domingo. Passem el torn a Esquerra Republicana amb la diputada Driouech, quan vulguis.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, presidenta. Nosaltres també ens hi sumem, evidentment, a donar suport a aquesta proposta que presenta la diputada Berenguer i també creiem que és un moment important, un moment que com a societat ens estan interpel·lant diferents elements i situacions a les quals hem d'atendre, hem d'escoltar i hem de donar resposta.

I per un altre costat també pensem que quan parlem d'infància sovint –i així també les dades ens ho diuen, del propi servei d'Infància Respon–, que quan parlem d'infants sembla ser que no els situem com subjectes de dret i sovint acaben fent ús com molt bé diu també la proposta i ho ha comentat la diputada Domingo, acaba sent un recurs utilitzat per professionals, per familiars etcètera. I crec que és una proposta que intenta apropar la realitat d'interacció de l'adolescent i l'infant.

Els infants d'avui dia i els adolescents es relacionen i interactuen mitjançant altres vies, no són les mateixes que les del 1997, que és quan es va posar en marxa aquest recurs, i per això nosaltres trobem que és molt adient que es pugui en primer lloc, com diu la proposta, actualitzar el recurs i fer-lo adaptable a la realitat dels infants i joves, ja sigui mitjançant diferents plataformes de missatgeria o altres xarxes socials pes les quals es comuniquen. Jo penso en el meu fill adolescent i fa servir l'Instagram per comunicar-se, la trucada des del telèfon ja crec que..., ja no la fan, no?

I l'altre punt que també el trobem molt interessant, diputada Berenguer, és aquestes campanyes. S'ha de fer campanyes de sensibilització i aquestes campanyes han de ser en espais estratègics, on la ciutadania i sobretot els infants hi són. I per això també trobem que és molt adient aquest segon punt i crec que és..., tot i que és una proposta important, interessant, crec que hauríem d'agafar el compromís d'anar més

enllà i valorar en el futur també presentar altres propostes per continuar garantint drets a la infància i sobretot conscienciar la ciutadania en la protecció dels drets de la infància.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Driouech. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari de VOX, diputada García.

María Elisa García Fuster

Gracias. Para decir que votaremos a favor.

La presidenta

Gràcies, diputada García. Ara té el torn de paraula pel Grup Parlamentari de Comuns la diputada Lozano.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, presidenta. La protecció de la infància en risc crec que és una preocupació compartida per totes les integrants d'aquesta Comissió de Drets Socials i en aquest sentit qualsevol eina d'atenció, encara més si té un funcionament de vint-i-quatre hores al dia durant tots els dies de l'any sempre és molt interessant. Però és cert que per garantir la màxima eficàcia resulta necessari que sigui una eina prou coneguda, que tot sovint ens trobem amb persones que desconeixen l'existència d'aquest recurs al seu abast i per tant això implica una coneixença de caràcter general per tota la població.

I en aquest sentit ens sembla positiva la utilització d'eines de sensibilització i de campanyes de difusió, però sobretot que sigui conegut pel seu públic objectiu, i en aquest sentit és cert que la utilització de mitjans de comunicació més tradicionals no seria prou eficaç, fins i tot si m'apuren, la utilització de publicitat fixa en mitjans de transport en què cada cop més les usuàries del mateix més joves estan fent un ús intensiu de pantalles no es garantia una visualització d'aquesta publicitat, i en aquest sentit la utilització de missatgeria instantània o de missatges de caràcter privat en xarxes de ben segur pot ser útil, però crec que seria encara més útil si introduíssim

elements d'anonimització, com a mínim a l'entrada a l'ús. Per què?, perquè de vegades s'és molt reticent i es genera menys confiança si la persona es veu obligada a identificar-se des del moment inicial.

I, per tant, si tinguéssim aquest component anònim inicial que permetés generar confiança, de ben segur posteriorment es podria fer la passa a identificar-se i a demanar aquest ajut que, en algunes iniciatives que han iniciat algunes fundacions amb molt d'èxit està contribuint i no poc a generar aquests espais de generació de confiança per demanar ajut entorn a determinades situacions relacionades amb el benestar d'aquestes persones de caràcter vinculat amb la violència, amb la salut mental, amb violència en sentit ampli, de tots els tipus.

Bé, en qualsevol cas ens pronunciarem favorablement respecte la proposta de resolució, que ens sembla molt necessària.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Lozano. El Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar, la diputada Ríos.

Mónica Ríos García

Gràcies, presidenta. Bé, el Govern socialista va marcar com un eix prioritari la millora dels serveis públics i evidentment això passa per facilitar l'accés del servei de la Infància Respon per prevenir i lluitar contra la violència als infants i adolescents, tal i com planteja la proposta de resolució, però també és cert que tenim una bona notícia perquè ja està en marxa una web que va anunciar la consellera el 23 de gener, que es diu, sota el nom Tot OK?, que és un nou servei impulsat, com dic, pel Govern, on la ciutadania pot comunicar sospites o situacions de violència contra nens, nenes i adolescents i es tracta, evidentment, tal i com també comenta la proposta de resolució, d'una ampliació del telèfon Infància Respon, que incorpora com a vies de contacte un xat en línia i el servei de missatgeria de WhatsApp, que és el que han manifestat per aquesta...

comunicació més actual que utilitzen a dia d'avui els infants i adolescents.

I a més d'aquestes millores l'objectiu del portal és prevenir les violències contra la infància i l'adolescència per protegir les víctimes i alhora oferir recursos i informació sobre aquesta problemàtica.

Evidentment s'està treballant des del seu inici amb la divulgació, com dic, i com va dir la consellera i tal i com ha apuntat la diputada del Partit Popular, perquè les administracions ens adaptem a la realitat d'aquelles persones, d'aquells ciutadans, usuaris que requereixen d'aquests serveis i oberts a la millora d'aquesta eina amb incorporacions de propostes, com ha fet la diputada de Comuns. Vull dir, que és un tema que està en marxa però, com tot, és revisable i millorable entre tots els grups parlamentaris.

Per tant, com que compartim la necessitat i tant és així que la compartim que ja s'ha fet feina en aquest sentit per part del Govern, doncs votarem favorablement la proposta de resolució.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Ríos. Per acabar, diputada Berenguer..., *(Pausa.)* Ah, no hi ha esmenes, perdona, no hi ha minut perquè no hi ha esmenes, ja està, perdó. *(Remor de veus.)*

Doncs passarem directament a votar la proposta de resolució.

Vots a favor?

Unanimitat? Esquerra? *(Remor de veus.)* Esquerra, Najat, diputada Najat, estem votant.... Unanimitat *(Forta remor de veus. Rialles.)*

Ampliació de l'ordre del dia

Proposició de llei de la renda garantida de ciutadania (nomenament de ponència)

202-00042/15

Disculpeu, en iniciar l'ordre del dia no hem comentat que havíem d'ampliar l'ordre del dia per incorporar el darrer punt, que tots els grups parlamentaris designin un ponent per la Proposició de Llei de renda garantida.

PSC?

Mónica Ríos García

Sí presidenta, gràcies jo mateixa, Mónica Ríos seré la ponent de la Proposta de la modificació de la renda garantia de ciutadania.

La presidenta

Junts?

Ennatu Domingo i Soler

Nosaltres designem el diputat David Saldoni com a ponent de la llei.

La presidenta

Perfecte.

Najat Driouech Ben Moussa

El Grup d'Esquerra Republicana designarà la diputada Najat Driouech Ben Moussa.

La presidenta

Molt bé. Partit Popular?

Montserrat Berenguer Messeguer

Em designarà a mi mateixa, Montse Berenguer.

(Rialles.)

La presidenta

VOX?

María Elisa García Fuster

Maria García Fuster.

La presidenta

D'acord. Comuns?

Núria Lozano Montoya

Seria jo mateixa, Núria Lozano.

La presidenta

D'acord. Ens faltarà la CUP i Aliança..., *(Veus de fons.)* Ho entren al Registre, d'acord, perfecte aquest últim punt.

Ara sí que acabaríem, però m'agradaria comentar-vos una mica el resum de la situació de la comissió. Tenim pendent sis PRs, tenim pendent dues sessions informatives i una aprovada d'avui, per tant, són tres. I tenim juntament amb les quatre aprovades d'avui, de compareixences, un total de vint-i-tres compareixences. Per tant, a partir d'ara canviarem una mica la composició. Intentarem agrupar compareixences que estiguin vinculades als temes i farem tres o quatre compareixences per sessió més una PR. Baixarem la ràtio de PRs, perquè són vint-i-tres, la llista d'espera de compareixences i sis de PRs, per tant, incrementarem les compareixences.

(Remor de veus. Veus de fons.) D'acord, aixequem la sessió de la comissió i ens quedem per parlar els portaveus *(Forta remor de veus.)* Només els portaveus perquè teníem el tema d'acollida *(Persisteix la remor de veus.)* I l'acollida vam dir de parlar-ho avui també... *(Persisteix la remor de veus.)* La via d'urgència..., ah.

La sessió s'aixeca a...